

SZÍNHÁZI-ÉLET

SZERKESZTI INGZE SÁNDOR.

Magyar Színházi Intézet
Könyvtára 1978. sz. F.1081
Ry F.149

FEDÁK SÁRI, CIGÁNYGRÖFNÉ
KIRALYSZÍNHÁZ,
1920. 12. SZÁM. ÁRA 4 KOR

FEDÁK SÁRI
CIGÁNYGROFNÉ - KIRÁLY-
SZÍNHÁZ.

Papp Rexos felv.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Budapesten
és vidéken:

Negyedévre 48.— K

Egyes szám ára:

Budapesten . 4.—
és vidéken K

Hirdetések

mm.-sora 5 kor.

SZINHÁZI ÉLETSZINHÁZI, IRODALMI ÉS
MŰVÉSZETI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL

Felelős szerkesztő: INCZE SÁNDOR

Szerkesztőség
Erzsébet-kör út 24Telefon:
József 129—35Kiadóhivatal
Erzsébet-kör út 29Telefon:
József 121—73

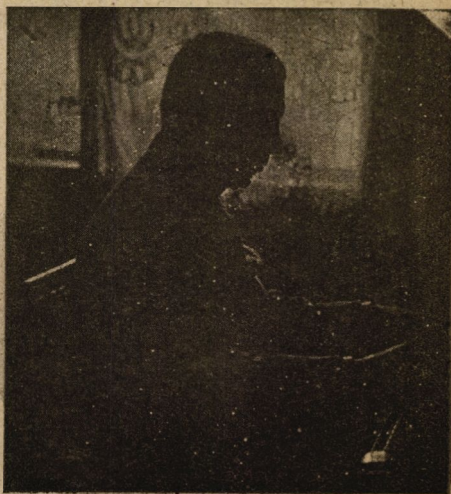
A jegypénztár száma:

Telefon:
József 121—72**Cigánygrófné**
Operette bemutató a Királyszínházban

Uj magyar operettet mutatott be a Király Színház és a „magyar“ itt nem csak azt jelenti, hogy magyar ember írta a szövegét is, a muzsikáját is ennek az első nekiindulásában is nagyszerű ujdonságnak, hanem magyar a hangja, a levegője, minden figurája és legfőképen a zenéje az uj operettnak. Most, mikor a vigasztalatlan és kevés jó reményt keltő béke aláírásra készül ott távol Neuillyben, különös örömünk telt benne, hogy ezt az izzig-végig magyar darabot a színpadon láthattuk. A „Cigánygrófné“-t ma csak Budapesten a Király Színházban játsszák, de minden bizonnyal elkerül ez az operett a külföldre és magával viszi a magyar írók, a magyar muzsikusi tehetségét, tudását és egy kedves képet a magyar cigányokról, akiket odakint csak fordított mivoltukban ismernek az emberek. *Martos Ferenc*, annyi finom, népszerű operett librettistája, ezuttal is érdekes és ötletes mesét szállított, *Vincze Zsigmond* pedig, aki szintén sok nagyszerű műnek a szerzője, de még inkább népszerű, mint a Király Színház lelkes és lelkiismeretes karnagya, pompás, invenciózus muzsikát írt a fiatal *Kulinyi Ernő* zenére termett ritmusu, muzsikáló rimekben csendülő kitűnő verseire. A három szerző között *Kulinyi* az uj ember, de mint novicius is kitűnően győzi az iramot a másik kettő kipróbált képességeivel.

Egy külföldi világfürdőhelyen kezdődik a „Cigánygrófné“ meséje, de a darab hősnőjének, a szép és fiatal *Vörösváry Livia*

grófnőnek különös, regényes története már régebben kezdődött meg: pontosan hat esztendővel ezelőtt, amikor jóformán egészen ismeretlenül, idegenül a felesége lett a vörösvári hitbizomány fiatal urának, *Vörösváry Jenő* grófnak. A családi intrika, amelyben különösen *Vörösváry Boldizsár* gróf, a fiatal férj nagybátyja, vitte a vezérszerepet, nem nyugodott addig, amíg az ifju házасokat el nem választotta egymástól. Alig zajlott le a főúri esküvő, *Jenő* gróf ismeretlen helyre utazott és magára hagyta fiatal hitvesét. *Livia* grófné sem habozott sokáig:

VINCZE ZSIGMOND
a „Cigánygrófné“ zeneszerzője

elindult nászutra ő is — egyedül, titkon remélve, hogy valahol majd csak összeakad hűtlen élete párjával.

Boldizsár gróf és a jogtanácsosa, Medveczky Marcell beszélgetéséből tudjuk meg ezeket az előzményeket. A két uriember a Palace Hôtel terraszán foglalt helyet, hogy nézegessék a fürdő szép asszonyait és hallgassák a magyar cigánymuzsikát. Mert cigány húzza a szebbnél szebb nótákat a Palace Hôtel terraszán, magyar cigány, a híres Laci primás bandája. Csak éppen az a baj, hogy a muzsikaszó, akármilyen szép is, nem akarja megnyitni a fürdővendégek pénztárcáját és a banda meglehetősen elégedetlen a gazdasági helyzettel.

— Valami reklám kellene! — mondja Mózsi, a nagybögős, — olyasféle kaland, mint a Rigó Jancsié volt, hogy mindenki érdeklődjék a primás iránt.

Laci primás azonban nem olyan fából való legény, hogy ő kalandokra áhitozzon. Van neki szép, kedves menyasszonya, a kis Panni, akit elvesz feleségül, mihelyt együtt lesz a pénz a kelengyére. Közbe-közbe összevesznek azért néha, éppen mert nagyon szeretik egymást, de meg Lacinak van is kis oka a féltékenységre, mert Boldi gróf csapja a szelet Panni körül. Laci gunyolja is, de Panni sem marad rest a felelettel:

Pitypang, rózsza, sárga rozmaring
Éva lánya csalfa, pletyka mind!
No de a férfinép se jámbor vasfazék,
Egyenes mezőn is félre lép,
Csalfaság az utja mindenkép.

MARTOS FERENC
a „Cigánygrófné” szövegírója

KULINYI ERNŐ
a „Cigánygrófné” versírója

Pedig hát Lacinak nincs sok oka a féltékenykedésre, mert Panni katonásan visszautasít minden grófi közeledést, de már Laci primásnak nem olyan nagyon sokáig kell várni, amíg egyenes mezőre kerül: félre tud ő lépni a Palace Hôtel terraszán is.

Előbb azonban még egy nevezetes esemény színhelye lesz ez a terasz: véletlenül ugyan ebbe a világfürdőbe érkezik Livia grófnő is és ugyanide jön Jenő gróf is, akinek nagyon tetszik a fiatal asszony anélkül, hogy tudná, hogy ez az ő tulajdon felesége. Csak akkor tudja meg a valóságot, amikor Livia grófnénak be akarja mutatni Boldizsárt. A kapzsi Boldinak azonban nem nagyon tetszik ez a találkozás. Fél, hogy baj lesz belőle, a hevíülékeny Jenő még utóbb beleszeret a saját feleségébe, pedig ő éppen a végleges válást szeretné, hogy így beülhessen a vörösvári hitbizományba.

De hát nem azért asszony az asszony! Livia észreveszi, hogy a férje tüzet fogott, de tudja jól, hogy ezt a tüzet még izzóbbá kell tenni, nehogy gyorsan kihavvadjon. Látszólag tehát Boldizsárnak kedvez a szerencse: mégis csak válás lesz ebből. Livia ugyanis kijelenti, hogy neki bizony nem kell a férje, inkább kikezd a legelső férfivel, aki az utjába akad. Éppen akkor jön ismét a terraszra Laci primás a bandával. Ő lesz „az első férfi” és Livia grófné — férje nagy bosszuságára — szemezni kezd a hetykebajuszu primással. Pészgót hozat,

I JHÁSZ ALADÁR, LATABÁR ÁRPÁD
(klarinétos) (nagybögös)

Király-Színház: „Cigánygrófné” (Papp felv.)

nagy murit csap és szilaj hangon énekl
a nótáját:

Kivert a kutya bubánat
Pomázon, de Pomázon, de Pomázon.
Aszu bor kell, hogy az ember
Elázzon, hogy elázzon, hogy elázzon!
Isten uccs e, nem hiányzik a rózsám!
Száz cigányal huzatom el a nótám!
Kivilágos kivirradtig bokázom, de bokázom,
[de bokázom.
Sej! molinári linári, így kő ezt csináni,
Sej! molinári linári, akkuratósan!

A nagy cél valóra vált! A banda uszika
a boldogságban, mert az esti mulatozás
Laci primást egyszerre híres emberré tette.
Most már neki is van grófnéja, nem cse-
relne Rác Lacinak egyik fiával sem a
többi harminchat közül. Most már nem is
igen m uzsikál a banda, inkább csak urizál-
nak a legények, ott mulatnak Livia grófné
villájában és csak a szép asszonynak huz-
zák a nótáit. Az asszonyok is felkeresik
őket: Mócsi nagybögöshöz eljön a fele-
sége, Borcsa, Jancsi klarinétost megláto-
gatja hitesszonya Sára, négyen aztán
aztán Laci primással együtt eléneklük a
nagyszerű Mezopotámia-kvintettet, amelynek
refrénje hamarosan szállóige lesz:

Mezopotámiában se bú, se baj!
Így élt csak az ósapánk,
Mezopotámiában vidám ricsaj,
Fákon pirult ott a fánk!
Pezsgőben uszott a primás, a dádé,
Hurkából volt ott az istráng, a hám,
A nagybögőből csurgott a tejsokoládé,
Sajdirídi sejdíridám!

Hej, most már Panninak is volna oka a
féltékenységre, mert a Laci bizony alapo-
san belebolondult az ő grófnőjébe, de Panni
éles szemével és csalhatatlan női ösztö-
nével meglátja, megérzi, hogy itt csunya
játék folyik, amelynek keserves csalódás
lesz a vége. Livia grófnőnek csak arra jó ez
a cigányprimással folytatott flirt, hogy La-
cít fegyverül használja fel a saját férje el-
len, aki egyre szerelmesebb belé és sehogy
sem gondol a válásra. Pedig Boldi gróf
most már nagyon noszogatja az öccsét,
törvényesítsék végre a válást és a jogta-
náncsos, Medveczky Marcell uram elhozza
az okmányokat is, amelyeket Jenő grófnak

FEDÁK SÁRI
(Livia grófnő)

Király-Színház: „Cigánygrófné” (Papp felv.)

alá kellene írnia, hogy végérvényesen megszabaduljon a feleségétől és Boldizsár grófot tegye meg Vörösvár korlátlan urává.

A fiatal gróf azonban, aki tulajdonképen csak most ismerte meg, milyen pompás asszony a felesége, nem tudja magát rászánni erre a lépésre. Mikor magára marad Liviával, a régmulttól, gyermekkorukról kezd beszélni, azokról az időkről, amikor még együtt játszadoztak a vörösvári parkban s fölöttük a fákon a rigók füttyürésztek. Liviát meghatja ez a visszaemlékezés, de dacossága nem engedi meg, hogy igazi érzelmeit elárulja. A szegény Jenő grófnál sokkal nagyobb sikerei vannak Laci primásnak, akit Livia grófnő felszólít, mondjon neki valami szépet, valljon szerelmet.

— Nem tudok én, instálom, se kinaiul, se más idegen nyelven! — mentegetőzik Laci.

— Dehogy is nem tudsz, — kiáltja Livia, — a hegedű a te nyelved, hegedűszóval tudod elmondani, mit érzel!

Erre aztán Laci álla alá kapja száraz fáját és rákezdi amugy cigányosan a maga szerelmi vallomását. Livia meg csak biztatja:

Huzd cigány, huzd gyönyörűn!
Panaszolj, keseregj, hizelegj, hegedűn!
A szívem vele száll!
Huzd rá, sohase bándd!
Ide a fülembe, ide szívembe,
Ide huzd cigány, ide huzd!

Mikor azután Jenő gróf még egyszer megkísérli a felesége meghódítását, Livia Lacit mint a vőlegényét mutatja be neki. Ez a vágás talál: Jenő beleegyezik a válásba és megtörtén távozik, Laci cigány viszont most már nem fér a bőrében és boldogan akar közeledni előkelő menyasszonyához, de a grófné szigorú tekintettel visszaparancsolja.

Livia magára marad, pihenni készül. Jenőt azonban visszaüzi a szenvedély. Nem tud belenyugodni abba a gondolatba, hogy most veszítse el azt az asszonyt, akit csak most ismert meg igazán. Az éj csendje, a

LATABÁR, RÁTKAI MÁRTON, IHÁSZ
(Nagybögös) (Primás) (Klarinétos)
Király-Színház — „Cigánygrófné”

(Papp fény.)

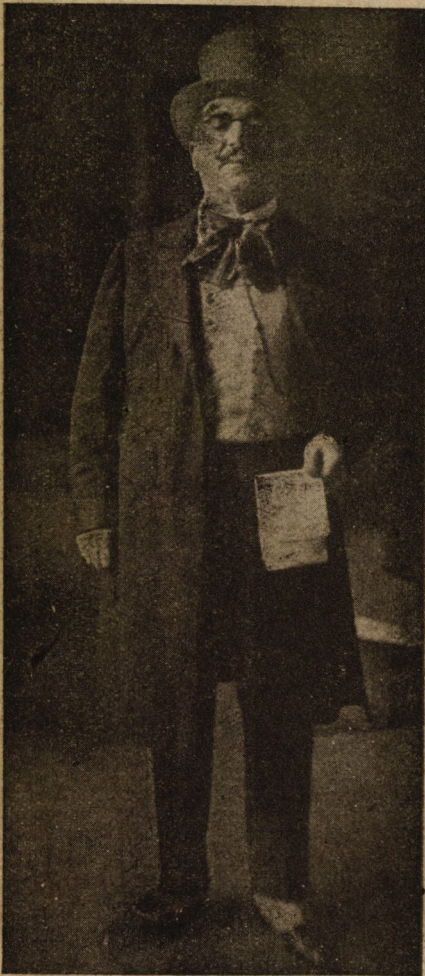

FEDÁK SÁRI
(Livia grófnő)

Király-Színház — „Cigánygrófné”

Papp felv.)

holdvilág, jó tanácsadó, a férj meghallgatásra talál, Livia most már nem tudja eltitkolni, hogy ő is viszonzszereti. A szegény Laci, akit szintén a szenvedély űz vissza, nem is sejt, hogy mialatt ő a grófné nyitott ablaka alatt szerenádót ad, odafönn már egymásra találtak a szerelmesek, csak amikor nem tudva türtöztetni magát, bemászik az ablakon át a grófnőhöz, látja a lesújtó valóságot. Laci primás az ölelkező pár láttára keserű fájdalommal töri össze a hegedűjét. Vörösváry Jenő gróf pénzt nyújt feléje, amit azonban nem fogad el,

SZIRMAI IMRE
(Medveczky Marcell)

Király-Színház: „Cigánygrófné” (Papp felv.)

de teljesen megtöri a grófné hangja, amely bántó élességgel sivit feléje:

— Cigány!

Az egész jelenetnek megdőbent tanuja a kis Panni, aki egy függöny mögül nézi végig vőlegényének keserves kijózan odását. Fáj a kis szívének a dolog, de tudja, hogy ez jó lecke lesz Laci számára. Mikor azután üres lesz a szoba, a kis Panni előbujik rejtekéből, fölszedi a földről a hegedű roncsait és könnyes szemmel zokogja:

— Hát tehetsz rula!?

A cigányok nem sokat törődnek Laci nagy bánatával. Ők már megunták az uraskodást, elég volt nekik ebből a tunya életből, szeretnének visszamenni a kávéházba muzsikálni. Igen ám, de nincs primásuk! Már-már arra gondolnak, szalózenekart alakítanak, amely kótából fujja a nótát. Karmester is akad és Mózsi, meg Jan csi nagy keservesen fognak hozzá a tanulás hoz.

Karmester. Kis furulácskám, be szépen [zenges]

Jancsi. Klarinátfácskám, de vígan [csengesz!]

Mózsi. Legszebben nagybögön szól a [nóta,

Nyomába hogy jönne rongyos [flóta!

Karmester. Kis furulácskám, csak tüzzel, [tüzzel!]

Jancsi. Klarinátfácskám a búmat üzd el!

Hárman. Annyi szent: látványnak elég [csudás:

Hogy fér meg egy helyen három [dudás!

A szalózenekar eszméje azonban nem tetszik a legényeknek. Ők már csak inkább a régi bandában szeretnének maradni és unszolják erősen Lacit, térjen végre is észre vegye ismét a kezébe a hegedűjét, amit a kis Panni olyan szépen megcsináltatott. Pedig Panni is szomorú nagyon, de őt meg Boldizsár gróf, meg a jogtanácsosa vigasztalják meg kedvesen:

Minden férfi egyforma: az egyik ur tizenkilenc,

A másik ur viszontag egy híján a husz!

Lehet szatócs, vagy éppen excellenc,

Lehet Manó, vagy éppen Bendeguz,

Teréz-körut, kies Tabán,

A férfi itt is, ott is, mindenütt csak egy:

Nem ismer hű legényi a lexikon se, kis babám,

Ez tutti, mint akár az egyszeregy!

Laci végre is enged, belátja, hogy az ő igazi menyasszonya mégis csak a hűséges

FEDAK SÁRI
(Livia grófnő)
Király-Színház — „Cigánygrófné”

(Papp felv.)

Panni. De különösen megbékül akkor, amikor Li via grófné és a férje, a két egymásra talált szerelmes is kiengesztelik a keserű tréfáért és Laci primás bucsuzóul még egyszer elmuzsikálja a szép asszonynak azt a nótát, amelyet első találkozásukkor olyan szilaj kedvvel huzott a fülébe:

„Kivert kutya a bubánat Pomázon!”

Mait os Ferenc kedves, mozgalmas történetét, mint a fenti példából is látható, ötletes, pompás rimelésű, kitűnő ritmusu versekkel tüzdelté tele a fiatal *Kulinyi Ernő*, aki eddig több eredeti kabarédallal vonta magára a figyelmet, de még több komoly elismerést szerzett mint sokoldalú, nagytudású ujságíró. A „Pesti Napló”-nak egyik agilis belső munkatársa és eleven tollal megírt riportjai, közpolitikai cikkei ép olyan értékes és komoly írásművek, mint zenei vagy képzőművészeti kritikái. A „Cigánygrófné, verseivel most Kulinyi Ernő írói

PILLITZ IMRE

a Király-Színház hangverseny-mestere, aki a „Cigánygrófné” előadásain a hegedűszólókat játssza

pályafutásának szép és sokat jelentő új állomására érkezett, amely előreláthatóan kiinduló-pontja lesz egy új operettversírói karriérnek. Kulinyi Ernő szellemes, a zeneszerző és színész számára egyaránt hálás versei abból az iskolából valók, amelyet

Makai Emil és Heltai Jenő teremtettek meg nálunk és a fiatal író most már bizonyára gyakori szerepléshez jut a színpadon is.

A muzsika *Vincze Zsigmond* műve, ugyanazé a *Vincze Zsigmondé*, aki éveken át fáradhatatlan buzgalommal, de egyforma lelkesedéssel szólaltatja meg idegen és hazai zeneszerzők muzsikáját a Király Színház karmesteri pulpitusán. Most végre egyszer megint a sajátját dirigálhatja! És a karmesternek ezuttal igazán nem lehet panasa a komponista ellen! A „Cigánygrófné” partitúrája tele van szebbnél szebb zeneszámokkal. Magyar érzés, magyar harmonizálás csendül meg mindegyikben és akár lassu, hallgató nóta, akár vidám kettős, akár andalító keringő csendül fel, Vinczének mindig van eredeti melódiái, ötlete, mondanivalója, invenciója. Elismerés illeti briliáns hangszerelési művésze-

RÁTKAI, IMRÉSZ és a banda
(Cigányprimás) (Klarinétos)
Király-Színház — „Cigánygrófné”

(Papp felv.)

tét és a nagyszabásuan felépített, hatásaiban meglepő finálékát. Mire ezek a sorok megjelennek, a „Cigánygrófné“ zenéje már aligha szorul ismertetésre: ez a muzsika akkor már kinn lesz az utcán és mindenütt dalolják már, hogy „Kivert kutya a bubánat Pomázon...”

*

A Király Színház, régi tradíciókhoz híven, elsősorú előadásban hozta színre az érdekes magyar újdonságot. *Stoll* Károly főrendező olyan miliót állított színpadra a *Márkus* László tervezte művészi hatású diszletekkel, amilyent a legelőkelőbb londoni színház is megirigyelhetne tőlünk. De még nagyobb irigységgel láthatnák azt a páratlan együtttest, amely kivívta a „Cigánygrófné“ nagy sikerét!

Livia grófnő szerepét *Fedák Sári* játssza, aki sok év után ismét otthagya a drámai szerepkört, amely annyi nagy diadalt jelentett számára az utóbbi években, visszatért az operett-hez, első szerelméhez és megújodva, frissen, a szokottnál is lelkesebb temperamentummal alakítja a „Cigánygrófné“ hálás és sok nehéz színésznői feladatot nyújtó szerepét. *Martos* kitűnően írta meg ezt a nagy primadonna-szerepet, *Kulinyi* nagyszerű verseket írt hozzá, *Vincze* pompás muzsikát komponált, de igazi tartalmat, karaktert a szerepnek *Fedák Sári* nagy és egyedülálló művészete ad. A cigánnyal huzató, kedvesen hóbortos, csupa-ideg asszony alakját brevuos ötletekkel mintázza meg *Fedák* művészi tudása és új alakítása méltán fog híres régi nagy szerepei mellé sorakozni a magyar operett-színjátszás történetében. Játékművészete mellett nagy feltűnést keltenek *Fedák Sári* ruhái, amelyek megint

igazi, külön egyéniséggel bíró *Fedák*-ruhák. Nem lehet megemlítés nélkül hagyni, hogy ezek a látványosság-számba menő ruhák *Czettel* László tervei szerint készültek és a művész nő saját felügyelete mellett *Löwenrosen* Ernesztin és *Ilka*, valamint *Ulbert* Sárika szabtak, varrtak heteken át, amíg a sok csipkéből, selyemből színpadképes toalettek lettek. A művész nő prémeit *Somogyi* István szücsmester készítette, aki régóta közeli vonatkozásban áll a színházzal, lévén ő *Somogyi* Nusinak a bátyja.

FEDÁK SÁRI, RÁTKAI MÁRTON
(Livia grófnő) (Cigányprimás)

Király-Színház: „Cigánygrófné“

(Párp felv.)

A bemutató estjén mulatságos és szerencsére minden különösebb következmények nélkül maradt kis baleset érte Fedák Sárít. Mindjárt az első felvonás elején történt. Zsazsa vidáman várta a szinfalak mögött első jelenetét. A színház befentesei, *Beöthy László, Lázár Ödön, Stoll Károly* álltak vele a kulisszák árnyékában. Közelegett a végző és Fedák Sári jelenésre készen nevetve odaszólt az érte „drukkolóknak”-hoz:

— FigyeljeteK csak gyerekek! Olyan nűanszot csinálók most a jelenetemben, amelyiket a főpróbán nem csináltam.

Ezzel már ki is ment a szinpadra. Felhangzott az első nagy taps, következett a jelenet, a próza, az ének, azután a táncszám. Itt történt a baj. Alig kezdték meg a táncot, Fedák Sári megbotlott valamiben és elesett. A következő pillanatban azonban már fel is ugrott, folytatta a táncot, sőt a szünni nem akaró tapsokra kétszer még meg is ismételte.

Mikor aztán ismét a szinfalak mögé vonult vissza a művésznő, *Beöthy vezérigazgató* mosolyogva mondta neki:

RÁTKAI MÁRTON

(Cigányprimás)

Király-Színház: „Cigánygrófné” (Papp felv.)

— No, erre a nűanszra ugyan nem kellett volna olyan nagyon előkészíteni bennünket!

A másik nagy női szerepet, a kis Panni cigánylányét *Lábass Juci* játssza. Végtelenül kedves, temperamentumos és sok meleg, őszinte poézist visz szerepébe, amely kitűnően illik egyéniségéhez. Dalai, táncai nagyon tetszenek, mindegyiket meg kell ujráznia és nagy feltűnést kelt sok szép ruhája mellett az a választékos izléssel készült, érdekesen stilizált cigánylány-ruha, amelyet a második felvonásban visel.

RácZ Laci harminchetedik fiának, Laci cigányprimásnak alakját *Rátkai Márton* eleveníti meg úgy, ahogyan talán a szerzők sem remélték. A szép asszonynak muzsikáló, rátarti, urizáló magyar cigányprimásnak minden jellegzetes vonását elleső pompás és finom karrikatúráját adja ebben a szerepben Rátkai azzal a nagy és mély művészi megértéssel, amelyet operettszinpadon nagyon ritkán lehet feltalálni. A göndörfürtű, kackiás bajuszu Laci primás minden szava, minden tagléjtése tökéletes alakítóművészetet revelál Rátkai megjít-

A „Cigánygrófné” előadásain ez a kis pincsikutya is közreműködik

TAMÁS BENŐ
(Boldizsár gróf)

Király-Színház: „Cigánygrófné“ (Papp felv.)

szásában és ha egyébbel nem, ezzel az egy szereppel lehetne ez a kitünő művész külföldön a magyar Pallenberg.

A fiatal gróf rokonszenves szerepe *Nádor Jenő*nek jutott, akinek nemes éneklése kellemesen hat Vincze érzelmes melódiáival, az idősebbik gróf, a kedélyes Boldizsár, pedig *Tamás Benő*, akinek az első szerepe a Király-színházban. A budapesti közönség azonban régi, kedves ismerőst üdvözölhet benne: odaát Budán sokszor kacagtatott meg bennünket Janó szerepében a „Tul a nagy Krivánon“ előadásain. Új működési helyén egy csapással megnyerte a rokonszenvet minden oldalról és kitünően illeszkedett az együttesbe. A jogtanácsos *Szirmai Imre*, akiről megint csak le kell írunk a vele szemben már elkoptatott, de legkifejezőbb „örökifju“ jelzőt. Mózsai nagybögős szerepében *Latabár Árpád* vetélkedik humor dolgában *Ihász Aladárral*, aki Jancsi klarinétos szerepét játssza, két cigányasszony szerepében *Mányoki Gizi* és

P. Tárnoki Gizi jeleskednek, a karmester pedig jóízű vidámságu *Hajnai György*.

Kiveszi részét a sikerben a Király Színház egész személyzete, apraja-nagyja, nemkülönben *Kurina Simi* és zenekara, *Pillitz Imre* hangversenymester pedig nagyon szépen játssza a második felvonás magával ragadó hegedűszólóját.

Körben

Nem futenek a hotelben,
itt ir hát a költő
a klubbán, jó fotelben.

Költő! leborulnék
elébed,

De nem zavarlak,

Tudom, most irod az ebéded.

(sz.)

HEGEDÜS GYULA és TÖRZS JENŐ
a Magyar Királyság pártjának operaházi
díszelőadásán (Papp felv.)

A Színházi Élet főpróba-ankétje

A háboru előtt egy-két évvel még alig husz-harminc főből álló meghitt, egyivásu kis társaságnak intim összejövedele volt a főpróba intézménye. A lapok kritikussai, néhány előkelő, érdeklődő irodalmi ember, egy-két színházigazgató telepedett le a délelőtti álomban szendergő zsölylyékre, szé'nyilt a függöny és megkezdődött a főpróba. Mintegy hathét évvel ezelőtt egyszerre megváltozott a főpróbák képe. Az intimitás eltűnt, a tompa csend erős crescendo szökkent, a premiert megelőző délelőtti előadás régi közönségéhez új társult: színészek és színésznők, írók és írónők, darabszerzők, komponisták és sokan mások, akik valamilyen vonatkozásban álltak a színházzal. De azért a régi patriarchális szokások még érvényben voltak ezekben az időkben is. A kiskaputól a nézőtérre vezető folyosó vasajtajánál az igazgató vagy a színházi

titkár fogadta az érkezőket, jegy, meghívó nem kellett, hiszen régi, jó ismerős volt mindenki, ki oda ült le ahová akart, hely volt bőven.

De egyszerre megváltozott minden. A nagy színházi konjunktura megszülte a főpróba-örületet. Egyre többen jelentkeztek meghívókért, a benfenntesek egész társaságukat magukkal hozták, divattá lett főpróbára járni és a színházak kénytelenek lettek külön főpróba-jegyeket kiadni, hogy az elhelyezkedésnél ne támadjanak zavarok. Ma már az esti premier képével azonos a főpróba nézőtere és akad színház, amely a főpróbák iránt megnyilvánuló nagy érdeklődést a jótékonyság szolgálatába állította: pénzt szed a főpróba-jegyekért és tízezreket juttat ezzel a humánus célokra.

Jól van-e ez így? Ez a kérdés jutott eszünkbe a legutóbbi főpróbán, mikor a délelőtti közönségtől zsufolt széksorokon, a megtelt páholyokon

RÓZSA LAJOS fiával
a Magyar Királyság Pártja operaházi
diszeloadásán (Papp felv.)

KÖRWENDI és dr. BÁNÓCZI
a Magyar Királyság Pártjának operaházi
diszeloadásán (Papp felv.)

végigfuttattuk szemünket. Nem szenvedett-e ezzel a főpróba intézménye? Megmaradt-e a főpróba annak, aminek szánták? Itthon is, külföldön is régóta nyílt és sokszor — eredménytelenül — megvitatott kérdések ezek. Az egyik francia lapban csak a minap olvastuk, hogy az igazgató a főpróbát öt nappal a bemutató — után tartotta meg a sajtó képviselői részére, hogy kikerülje a főpróba-érdeklődők tömeges ostromát. Ezek a jelenségek érlelték meg azt a gondolatot, hogy ankétot kezdjünk meg a főpróba kérdésében a *Színházi Élet* hasábjain. Mindazokhoz, akik első sorban illetékesek ahhoz, hogy e probléma körül szóhoz jussanak, kérdést intéztünk, mi a véleménye a főpróbáról, milyen főpróbát tart leghelyesebbnek. Sorra szólaltatjuk meg a színházak igazgatóit, a rendezőket, a színészeket, a szerzőket és a kriti-

kusokat. A főpróba intézménye első sorban ennek az öt kategóriának képviselőit érinti, az ő véleményük az egyedül mérvadó. A válaszokat sorra, folytatólagosan közöljük és azt hisszük, ankétunk a főpróba nagy népszerűsége következtében nagyon érdekelhet mindenkit, aki tevékeny részt vesz ma Budapest színházi életében és a beérkezett válaszok alapján talán valami új, egészségesebb rend fog kialakulni a pesti főpróbák intézményében.

*

Ambrus Zoltánnak, a Nemzeti Színház igazgatójának nyilatkozata:

— Már évek előtt kifejtettem több cikkemben, hogy a nyilvános főpróbát a színházakra nézve károsnak tartom. Az ok igen egyszerű: nem helyes, ha a közönség véleményét egy előzetesen kialakult hangulat befolyásolhatja.

A Magyar Királyság Pártjának az elmúlt héten tartott operaházi díszelőadásának arisztokrata közreműködői (Papp R. felv.)

Császár Arthur, felesége és gyermekeik,
Arthur és Agnes (Papp felv.)

pitja a premier izgalmait és alkalmat nyújt bizonyos előnyöknek látszó változtatásokra. Nem hiszem, hogy a főpróbáról le lehessen mondani, már csak a sajtó miatt sem. A színház tartozik annyi előzékenységgel a kritikusoknak, hogy kis időt adjon nekik bírálatuk megírására.

Bródy István, a Revü-Színház igazgatója így nyilatkozott:

— Nagyon szeretem a főpróbákat, de csak akkor, ha a színház teljesen készen van a darabbal. A főpróba előzetes megpecsételése a sikernek. Vétkesen könnyelmű dolog tehát nyilvános főpróbát tartani akkor, amikor a színház még nincsen egészen készen. Sokszor egyetlen próbával annyit javíthatunk, hogy a darab sorsa függhet tőle.

Vajda László, a Magyar Színház rendezője a következőképp nyilatkozott.

— Szeretem a főpróbát és ha tőlem függne, legszívesebben három nappal az előadás előtt már főpróbát

tartanék és azt is szeretem, ha minél többen vannak jelen a főpróbán, mert több szem többet lát és így a felelősség az előadásért azokra is háramlik, akik kritikájukkal kísérik a színház munkáját. A rendezőt is, a színészt is inspirálja, ha közönsége van. A színész szerintem csak akkor tudja kifejteni készségét és tudását, ha nézik. Gyakran egy leltről felhangzó kacagás vagy taps új ötleteket adnak neki a szerephez. Természetes, hogy a főpróba közönségének válogatottnak kell lenni és nem szabadna, hogy másokból álljon, mint művészberekből.

Stoll Károly, a Király Színház főrendezője ezeket mondta:

— Legyen főpróba, de csak az esetben, ha a darab kész. A színésznek általában jó, mert lecsapolja a premier izgalmait. A nagy nyilvánosság nem alterálhatja sem a rendezőt, sem a színészt. Ha nem kész a színház a darabbal, akkor úgy sem tart nyilvános főpróbát, ha pedig kész, akkor a főpróba ugyis ugyanaz, mint az előadás. Csak korábban kell felkelni, ami sokaknak nem is fontos.

... a színész végzete,
Lekötte csügg ő egy rövid bilncsen:
Ez a jelen; csak erre számolhat,
Mert a jövőhöz semmi köze nincsen,
Ha a jelennek biztos fővenyébe
Le nem bocsátá hire horgonyát:
Elmegy nevével az idő hajója,
És menni fog az örökléten át. Petőfi.

Gellért Lajos, Simonyi Mária, Petheő Attila a Színházi Élet boltjában az autogramm-délelőttön (Papp felv.)

SZINHÁZI SZEREMEK

— Befejező közlemény —

Rózsahegy Kálmán gyermekei Laci, Marica és Zsuzsika minden elfogódottság nélkül fogadnak, mint akik túl vannak már holmi kisebb interjukon. Sőt a 4 éves Zsuzsika, akár csak a primadonnák, egy pár perc után németül — ne hogy én megértsem — megjegyzi:

— Weist du Marie, mir ist das zu lange weilig! . . .

Ez a korai szeszély néha egyszerűen természetes, amennyiben föltett szándéka, hogy „balarína“ lesz, ellentétben a III. gimnázista Maricával, aki drámai színésznő akar lenni. Laci a következőképpen nyilatkozik:

— Én a *Színházi Élet szerkesztője* akarok lenni. Az a legjobb foglalkozás!

Ettől eltekintve, mellékfoglalkozásul a festészetet választotta ki, de költészettel is foglalkozik. Hogy milyen sikerrel, azt igazolja az alábbi költemény:

Óh, bocsánatot! . . .

*Óh, drága művésznő, bocsánatot!
Remegve és félve minden este
Ön felé száll egy kis diák lelke.*

*És forrón átkarolja lábait,
— A drága, remegő kis bokákat, —
S szája elsír sablonos imákat.*

*Régi szavak, kopott tradíciók!
De bennük mi minden foglaltatik . . .*

*Óh, mennyi vágy sir, tombol és ordít,
Hány álmatlan éjszaka sóhaja.*

*— De nem-e így volt ez már mindég? —
A szubrett vonzza a diák szívét . . .*

*Mire én majd Ön elé állhatok,
Hő-szerelmesen szemébe nézve,
Kezem, sablonosan, szívemre téve,
Szemébe mondhatom, hogy itt vagyok! —
— Ön bágyadtan simogatja ősz fűrtjeit,
Mondva: elkésett fiacskám egy kicsit . . .*

Rózsahegy Kálmán, felesége és gyermekei Laci, Marica és Zsuzsika

(Papp felv.)

Még a régi Nemzeti Színház udvarán 4 éves korában látta meg először az apját maszkban.

Pfuj! — mondta az apjára bámulva. — Nem szégyeled magad? Hisz így elmehetnél a Barokaldiba bohócnak!!

Kritika volt ez, egy csacs, tudatlan gyerek-száj kritikája, de Rózsahegyi Kálmán akkor *sirvafakadt* . . .

Szöszkehajú, hamisszemű, helyes kis baba *Merkler Évike*, *Medek Anna* kislánya, aki, habár 5 éves is, már szinte kész énekesnő. A zenei intelligenciája, taktusérzéke — és ez egész komoly — szinte megdöbbentő. Az apja a zongorához megy, leüt egy pár taktust és Évike vékonyka kis hangján már énekl is a szólamot. A „Donna Anna“-t elejétől végig tudja és egész nap fujja is, ha csak nem táncolja az Aídából a „Szerecsen lányok táncát“ vagy nem játszik a babáival. Mert nagyon sok babája van, egész regiment, vagy 30 darab és ő mindnek pontosan tudja a nevét. Ezekkel játszik iskolát és legnagyobb bosszúsága, hogy a babák nem akarnak német verseket tanulni. Ő ugyanis kívülről megtanult egy egész vaskos verseskönyvet és ha már a babáknál nem sikerült, nálam próbálkozik a tanítással, sajnos még kisebb sikerrel. Mesélik róla, hogy úgy imádkozik, mint az olasz nők. Este ugyanis a következőképpen fejezi be² az imáját:

Székelyhidy Ferenc, felesége Marschalkó Rózsi és gyermekeik, Dénes és Rózsi (Papp felv.)

— . . . és a jó nagyanyukának adj örök nyugalmat és nekem szép időt, hogy holnap sétálni mehessek Istenkém, *különben nem szeretlek!!* . . .

Háromszori próbálkozás után szerencsére ébren találjuk *Déneskét*, *Székelyhidy Ferenc* és *Marschalkó Rózsi* kisfiát, aki mint az egyházi despotához és erbprinchez illik, a dadája felügyelete mellett pontosan végzi az evés és alvás fontos kötelességeit. Mert *Déneske* még csak 18 hónapos, beszélni még keveset tud, ám mindenkivel érezheti hatalmát, főleg testvérkéjével, az 5 éves *Rózsi*kával, aki a leghűségesebb csatlósa. *Rózsi*ka már tud interjút adni. Hamar ki is jelenti:

Merkler Andor, felesége Medek Anna és kisleányuk, Évike (Labi felv.)

— *Mama leszek és énekesnő!* . . .

Igazság szerint azonban belőle kellene nevelni az első női színházi rendezőt. Legalább is első színház látogatása alkalmával meglepő rendezői megfigyeléseket tett. „Jancsi és Juliskánál” a színpad erdőt ábrázol, ahol Juliska virágokkal megkoszorozza Jancsit. Rózsika megkérdezte, hol szedte Juliska a virágot. — Hát az erdőben — felelt az apja. — Ebben az erdőben nincs virág — mondta Rózsika és valóban a színpadon még egy szál festett virág sem volt! Mikor a nagy szél jelzésére a fákkal befestett kulisszákat mozgatták, ő megjegyezte — Apuka, ez csalás, az erdőben a szél csak a fák lombjait mozgatja, a derekát nem! — és így tovább. Rózsikánál is jobb megfigyelő azonban Déneske, aki az apját egy kolleganőjével látva sétálni az Andrassy-uton, így árulta azt be az anyjának:

— *Api . . . Néni . . . Ja! . . . Ja! . . .* — és szemrehányóan bólogatott a fejével.

Galaskó Jóska és Gyula, Hegedüs Gyula nevelt gyermekei Besnyőn élvezik a szénszünetet, így csak Hegedüssel beszélhetnek. Roppant büszke „fiaira”, akik már a VI. illetve IV. gimnáziumba járnak, jó tanulók és Hegedüs nagy megelégedésére semmi áron sem akarnak színésszé lenni. Jóska a gazdatiszti, Gyula az iparművészeti pályát választotta. Volt még egy kis öccsük, *Bálintka*

Galaskó Gyula és Jóska, Hegedüs Gyula nevelt gyermekei

Németh Juliska és kisfia, Hans Karl Kochner
(Papp felv.)

is, akit Hegedüs nagyon szeretett s aki szegényke, 8 éves korában meghalt. Róla meséli Hegedüs, hogy mikor az apjuk, Hegedüs né Ilona testvére meghalt, ő elhozta magához a gyereket, vigasztalva, hogy most majd ő lesz az apjuk. Egyszer csak megszólalt Bálintka:

Hát . . . akkor még csak az volna a nagy baj, ha a Gyula bácsi megbukna! . . .

Hans Karl Kochner, Németh Juliska 6 éves kisfia kifogástalan németiséggel fogad. Nem is akar magyarul beszélni velem, mert ő nagy németbarát, sőt ennek nyomatékos kifejezésére a Rottenbiller-utcai „Reichs-deutsche Schule” ifjú hallgatója. Eddig háromszor volt színházban és kérdésemet kijelenti, hogy a mama volt a legszebb darab, amit eddig látott. Színészet ide, színészet oda, ő mindenesetre repülő akar lenni, mert leghőbb ambíciója egy magassági rekord. Nagyon flegmatikus. Egyszer a penzióban, ahol laknak, papirosszalvettát adtak az asztalhoz. Németh Julis kérdőre vonta a szobalányt, de ő leintette:

Környei Béla gyermekei, Paula és Béla

— Aber lass Mama. *Toilettepapier ist auch gut!* . . .

Tul vannak már a gyerekkoron *Paula és Béla*, *Környei Béla* gyermekei, akik közül *Paula* a *Madách Színház* tagja, míg *Béla* a *Zeneakadémia* zeneszerzői tanfolyamának a hallgatója. Így mindketten véglegesen a művészi pálya mellett döntöttek s ezt a választásukat már számos szép siker igazolta. A művészvér már 6 éves korukban megmutatkozott bennük, amikor is egy napon az apjuk elé álltak, kijelentették, hogy ketten betanultak egy hangversenyműsört, engedje hát őket fellépni. *Környei* persze nevetve megtagadta a kérést.

Ugy — válaszolták kórusban — *Persze, félsz a konkurenciától!* . . .

Valóságos kis csodagyerek *Péterffy Pistike*, *Basilides Mária* 5 éves kislia, aki testvérekéje az 5 hónapos *Mária* helyett is nyilatkozik. Először is bemutatja, hogy már perfektül olvas, aztán föld-

rajzból, állattanból és csillagásztanból vizsgál. A legbonyolultabb földrajzi és állattani kérdésekre felel, aztán kijelenti, hogy a Nap az állócsillag, a Föld az bolygó, ugyanigy a Jupiter, Mars, stb., hogy a Tejut csillagképekből áll, hogy a fény a Napról évek alatt ér csak a Földre, végül csupán számomra bizalmasan elárulja, hogy a Föld az fiatal! Az egész naprendszer egy csekélység! Azok a naprendszerek, amik ezen kívül vannak, az igen! Mindezen reális tudása dacára karmester akar lenni, amihez a művészi féltékenységgel már rendelkezik is. Még a kistestvérkéje születése előtt falun sétálgatott az édes-

anyjával, amikor gólyát láttak.
— Szólj a gólyának, hogy hozzon neked egy testvérkét, — mondta *Pistikének Basilides Mária*.

— Nem mondom! — volt a válasz.

Basilides Mária és gyermekei, Pistike és Mária

— Miért nem?

— *Mert hoz az magától is!* . . .

Gabi, Békeffy László kislia a következő köszöntéssel, helyesebben csatakiáltással fogad.

— *Alászolgálja, lekváros a poszája!* . . .

Miután gyors barátságot köt velem, elárulja, hogy:

— Fél négy multam öt perccel . . .

Ez azt jelenti, hogy ő már három és féléves. Ennek dacára már kitűnő zongoraszerzeményei vannak, bár jelenleg nem zongoraművész, hanem *konfliktokocsis* akar lenni. Más kijelentése szerint: „Nemzeti hadsereg tagja”. A nőket nagy hidegvérrel kezeli, hogy miért, azt Fedák Sárinak árulta el. Fedák ugyanis az Apollo egyik próbáján meglátva Gabit, odakiáltott hozzá:

— Szervusz, Gabi! Gyere ide hozzám.

— Nem megyek — felelte Gabi flegmatikusan — mert nekem azt mondták, hogy *ne bukjak a nőkre!* . . .

Praktikus beosztással élnek Ágnes és Artur, Császár Artur gyermekei, akik elhatározták, hogy amíg a 8 éves Ágnes orvosnő addig a 3 éves Artur patikus lesz, hogy

Békeffy László és kislia, Gabi
(Papp felv.)

a testvére receptjeit ő készítse el és így az egész a családban maradjon. Ágneske igyekszik is, hogy a „dr.”-t mielőbb odabiggyesztesse a neve elé, mert kitűnő tanuló, nyelveket is tud, sőt hegedülni is tanul az apjától. Sőt a gondoskodása tovább is terjed. A multkor az apja elé állott:

— Apuka, ne legyél te színész, inkább villamosvezető.

— Miért??

— Tudod én orvosnő leszek, az Arturka gyógyszerész, hát kell valaki, aki az embereket *elgázolja*, hogy mi *megélhessünk!* . . .

Nemcsak színészgyerekek, de a leghiresebb pesti gyerekszínészek is, *Tibi*, *Manci* és *Lili*, *Lubinszky* Tibor gyermekei, akik az apjuknak tényleges és hatalmas konkurrencsei. Mindhárman híres „filmstar”-ok és 9, 7 és 5 évük dacára eddig is sűrűn szerepeltek a Vig-, Király-, Belvárosi-Színházakban stb. és a különböző kabarékban. Edigi sikereik alapján kijelentették, hogy *Manci* drámai hősnő, *Lili* szubrett akar lenni, míg *Tibinek* mindegy, ő helyesen csak egyet akar:

— Én híres színész akarok lenni!

Értéküknek már most is tudatában vannak. *Lilit* multkoriban megismerte egy hölgy a villamoson.

— Jaj drágám, nem maga az a kis baba, aki a filmen játszik?

— De igen. Én vagyok.

— Jaj, de drága. És mondja, maga művésznő lesz?

— Mi az, hogy leszek? — felelte *Lili*. — *Már most is az vagyok!*

Sikerült mondásokban azonban egyik sem licitálja tul a másikat. Nemrég sok vendég volt *Lubinszkyéknál*, így a gyerekek külön szobában kaptak uzsonnát. Tea után nagy elfoglaltsága miatt csak nagysokára vitte *Lubinszkyé* a gyerekeknek a süteményt. Mindhármat tükör előtt találta, amint egy késsel borotválkoztak.

— Mit csináltak? — kérdezte ijedten.

— Na hallod — mondta *Tibi* — annyit kell várni erre a süteményre, hogy *közbe kinőtt a szakállunk!* . . .

Kenedi Sándor.

Szép Ernő barátom

Irtá: KISS KÁROLY

Rólad Szép Ernő, kedves jó barátomról akarok írni. Amikor ez a mai lapszám megjelenik, az körülbelül össze fog esni „Patika“ című darabod huszonötödik előadásával. A premier előtt te irtál rólam, úgy illik tehát, hogy most meg én irjam meg rólad azt, amit érzek és gondolok.

Valami jót érzek, világosat, meleget, így kezdted el te a cikkedet és ime amikor leülök, hogy rólad irjak, kint valami csodálatos tavasz van. Ragyogó, fényes és meleg, mint a te nagy tehetséged. Virágok illatát érzem a levegőben, lilaszínű ibolyák rajzanak körül rólad, ha irok. Ez a tavasz, ez az érzés élt a szivemben akkor is, amikor a múlt hónap 13-án darabod első előadására készültünk zord téli időben. Minden próbán valami melegség áradt szét a nézőtéren, pedig csak magam ültem ott lesve ragyogó költészeted minden szavát.

Darabod maga az élet. És akik ezt nem így érzik mint én, azoknak szivében kihűlt a tavasz szikrázó melege, vagy nem látták ezt az életet ott a vidéken soha.

Emlékszel-e drága Ernőkém, hogy rimáncodtam neked a próbákon két dolognak a megváltoztatását sürgetve. Az egyik: hogy a gyógyszerészséged ne létrán mászkáljon, mint a szobafestő, mert én ezt sohasem láttam sem itt Pesten, sem soha a vidéken. Azután meg az a gyógyszer, amit keres, nem is lehet azon a helyen, ahol létrán keresi. A másik pedig, hogy enyhítsünk azon a neked nagyon visszatetsző jelensé-

gen, hogy a gyógyszerész hajnalban olyan tökrészeget kerül haza. Próbáltál Ernőkém megnyugtatni ilyenformán: Ne botránkozz meg ezen Károly. Azok a tirádák, azokat a magasszárnyalású mondásokat csak is így lehetett beállítani a darabba. Mintha nem is a földön élne Balog Kálmán, amikor ezeket elmondja, hanem valami magasabb régióban, ezért állítottam egy létra középső fokára és nem hogy téged és benned a többi gyógyszerészségeidet megbántsam. Nem győztél meg, de megnyugodtam. Ami a részeg patikust illeti, így szóltál ugyebár: Próbáld meg te Károlyom, ezt a jelenetet úgy megcsinálni, hogy valaki hajnalban hazajövet feleségét nem a hálószobában, ágyában csendesesen aludva találja, hanem künn a patikában, könnyű hálórúhában a segéddel együtt. Próbáld meg te ezt úgy megírni, hogy eb-

SZÉP ERNŐ

ből vigjáték és rem dráma legyen, ha az illető nem részeg. Meg is hajoltam érveid igazsága előtt.

Ime a közönség rajongó szeretete a darab iránt megmutatta, hogy neked volt igazad.

Még egyet, drága Szép Ernő barátom. A rólam írott cikkben olyan tuláradó melegséggel irtál rólam, amely messze túlhaladja a valóságot. A szépnek és jónak a jelzésére neked sokkal több színed és képed van, mint mindenki másnak és így ami benne él, ami tulajdonképpen te magad vagy, azt irod meg másról. Minden, amit rólam irtál, az vagy te magad, Szép Ernő barátom.

Balog Kálmán miskolci patikussegéd életéről és a „Patiká“-ról

Lakása VIII., Baross-u. 2. II. 38. Született Miskolc, Borsodmegye., 1883-ban. Nőtlen. Beköltözött a fenti lakásba: 1909 május 13-án. Kiköltözött 1909 augusztus 25-én. Ismeretlen tartózkodási helyre távozott. Ezek az érdekes adatok egy régi kijelentőlap megsárgult papirosáról tártultak elénk. Szerfölött érdekesek ezek az adatok pedig azért, mert épen a közelmúltban volt nagyszerű bemutatója annak a szindarabnak, amely egy Balog Kálmán nevű Pestről vidékre kényszerült patikussegéd nagy művészettel megírt lelki- és élet-élményeiből áll. Ūzött minket a vágy megtalálni azt az embert, aki távol a rivalda illuzórius beállításától éli talán ugyanazt a vidéki patikuséletet, mint a színpadon ágáló név- és hivatás-testvére.

Talán őt is a vidékre hajtotta a sorsa, ő is keresztül ment azokon a kifelé sokszor mosolygató, sőt néha kacagtató, van mikor szomorú, de rá és az egyetlenegy életére nézve mindig nagyon fontos, sorsdön-

BALOG KÁLMÁN
miskolci gyógyszerész

tően, halálosan komoly, kedves „apróságokon“. Hogyan érintené őt, ha meglátná tükörképét a grandiózus beállítással megfestett patikussegéd alakjában és a maga történetét és életének vezéralakjait, amint az emberi élet ezerféle változatában haladnak az elmulás felé.

Sejtésünk valóra vált és nyomozásunk eredményeképp megtudtuk, hogy a mostani szomorú kis Magyarország egy északi nagy városában Miskolcon éli nyugodtan életét Balog Kálmán. Miután megtudtuk a gyógyszerért is, ahol alkalmazva van, kezünkbe vettük a kagylót, hogy telefonon beszéljünk vele. Egy kellemes tenorhang válaszolt kérdésünkre és nagyon megörültünk, amikor megtudtuk, hogy sok-sok kilométerrel tölünk Balog Kálmán gyógyszerészsegéddel állunk szembe és ő velem beszélgetünk.

Elmondtuk, hogy Szép Ernő „Patikája“ miatt zavarjuk őt, amelyben az ő hasonmása az, aki a történet homlokterében áll. Ő elbeszélte, hogy hallott már a pesti darabról és mivel még sajnos nem győződhetett meg az ellenkezőjéről, „örülten drukkol“, hogy őt valami nevetséges figura képviseli a színpadon.

A városban is elterjedt már a pesti Patika hire és a rosszmájúak azt a hírt terjesztik, hogy abban ő egy kényes kis história hőse. Nagyon kéri a „Színházt Élet“-et, hogy sürgősen küldjön neki a könyvben megjelent szindarabból egy példányt, hogy meggyőződhessen az igazságról. Majd az életéről beszélt. Nagyon boldognak érzi magát.

Nős és pár nappal ezelőtt egy gyönyörű kis fia született. Mindjárt meg is kérdezett bennünket, hogy nem tudnánk-e szerezni neki, a csecsemő kelengyének abból a bizonyos nélkülözhetetlen alkatrészeiből egy pár példányt sürgősen. Mondtuk, hogy mostanában sajnos mi ilyen dolgokkal nem foglalkozunk, de majd szólunk a misszióknak.

Megígérte, hogy mihelyt megkapja az általunk küldendő „Patikát“ egy fényképpel mellékelt levélben számol be róla s azután abbahagyta a beszélgetést. Igéretéhez hí is maradt. Nem telt el pár nap és a következő levelet hozta a posta:

Miskolc, 1920. márc. 9.

A „Szinházi Élet”
tek. szerkesztőségének

Budapest.

Szives óhajuknak akarok eleget tenni, midőn e pár sor kíséretében fényképet beküldöm. Sajnálatomra, ez idő szerint más képpel nem rendelkezem, de remélem, a célnak ez is megfelelő lesz. A „Patika”-t megkaptam, köszönet érte. Mindjárt el is olvastam és mondhatom, nagy örömem telt benne; régi, kedves emlékeket juttattak eszembe Szép Ernő kedves sorai és most már egyetlen vágyam nemcsak olvasni, hanem láthatni is a színpadon kedves névrokonom, Balog Kálmán patikussegéd falusi élményeit. E kedves kis apróságot olvasva, önkénytelenül is Wilde Oszkár szavai jutnak eszembe: „A sors megismétli a maga tragédiáit”.

U. i. Valamikor régen, jó pár évvel ezelőtt az igazi Balog Kálmánnál majdnem ugyanez az eset játszódott le egy kedves kis erdélyi patikában, mikor még fiatal voltam és bohó és szintén oly rajongó, szeretni vágyó kis patikussegéd. Rég volt, igaz sem volt talán. Szinte megdöbbenően érdekes néha a sors iróniája. De hát ezek a kis dolgok ma már a múlté; ma már boldog családapa vagyok, gyönyörű szép kis Gyurka fiam ép ma kéthetes; büszke az apjára, hogy ő róla már darabot is irtak, még hozzá írói gárdánk egyik elitje.

Midőn arra kérem Önöket, hogy Szép Ernő urnak ismeretlenül is legmelegebb üdvözetemet tolmácsolni kegyeskedjenek,

maradtam kiváló tisztelettel
kész hívük

Balog Kálmán
gyógyszerész,

Miskolc, Kigyó-gyógyszertár.

Itt küldjük Szép Ernő urnak „írói gárdánk egyik elitjének” ezeket a kedves üdvözlő sorait az „igazi” Balog Kálmánnak. Bizonyára meghatva fogja fogadni darabja meg-elevenedett főszereplőjét. Ami pedig a levélírónak azt a kívánságát illeti, hogy a színpadról is szeretné látni életének gyönyörű történetét, arra azt üzenjük: nyugodt lehet a jövőben, még sokszor fog szerepelni Balog Kálmán kis rajongó patikussegéd a Belvárosi Színház színpadán. De ha ő nem is jöhetne Pestre, akkor is be fog teljesülni óhaja, mert Miskolcot is el fogja érni triumfáló körútjában a diadalmas „Patika”.

Baán Endre

A színész végzete nem a szőlővesszőé, melynek nedve maradékról-maradékra száll, hogy élvezzék és lelkesítsen, hanem a virágé, mely rövid tavasz után elhervad és illatát sem éli tul.
(Gyulai Pál.)

FERRY FERENCZY MÁRIA
operaénekesnő, a línzi Landes Theater tagja,
„Lohengrin-Ortrud” szerepében

INTIM PISTA, hogy mi baja van Góth Sándornak? Azt halljuk, beteg.

— Már hetek óta betegeskedett a kitünő művész, akit Hüttl tanár szombaton megoperált a Pajor-szatórium-ban. Mondanom sem kell, hogy az operáció kitünően sikerült, betegünk túl van minden veszélyen és rövidesen ismét a színpadon látjuk Góth Sándort. A betegségének különben igen érdekes előzményei vannak. Még hetekkel ez-

MÁTÉ RÓZSA

operaénekeső, ki a legutóbbi Carmen-előadáson a címszerepet kreálta és f. hó 31-én Ormándy Blau Jenő hegedűművész közreműködésével hangversenyt tart a Vigadóban.

előtt történt, „A zsába“ egyik előadásán, hogy Góth valami műszaki hiba következtében a sülyesztőbe zuhant. A vidám francia bohózatnak van ugyanis egy jelenete, amelyben Góth az asztal alá bujik és ott átöltözködik. Ezt a meglepő hatású átöltözködést a Vigszínházban úgy oldják meg, hogy az asztal közvetlenül a sülyesztő fölött áll és mikor a színész a terítővel letakart asztal alá bujik, a sülyesztő leszállítja a színpad alá, onnan öltözőjébe fut, másik ruhát vesz és ugyanazon az uton visszatér az asztal alá, ahonnan végzőre más toalettben mászik elő. A bal eset után Góth mit sem érzett, csak néhány nap múlva jelentkeztek fájdalmak úgy, hogy le is kellett mondania az előadást. Akkor terjedt el a hire, hogy a kitünő művész nem léphet fel „A zsába“-ban, mert zsábája van. Góth állapota sehogy sem javult s mult héten az orvosok megállapították, hogy operációra van szükség. Most már túl van ezen is Góth és remélhetőleg mielőbb egészségesen látjuk viszont.

— Igaz, hogy Rózsa a Mascotte-ban énekel mostanában?

— Csak nem gondolják komolyan, hogy az Operaház kiváló énekesé egy barban lép fel? A mult héten, egyszer és kivételesen tényleg énekelt Rózsa a Mascotte-ban, de ennek az esetnek érdekes és különös előzményei vannak. Az Operaház nagyhirű baritonistája nagyobb társasággal jelent meg egy este a barban. Alig pillantotta meg a közönség a népszerű művészt, tapsolni kezdett és lelkesen kiáltozta: „halljuk Rózsát!“ A művészt meglepte ez a nem várt ováció, de azután eszébe jutott valami. Kis beszédet intézett a közönséghez ilyenformán: „Tisztelt hölgyek és urak! Nem szoktam ilyen különös felszólításoknak engedni, de szívesen teszek kivételt és éneklek önöknek, ha viszont önök hajlandók jótékony-

célra adakozni. Van egy derék, jóra-
való kollégám, akit sok évi kardalosi
működés után nyugdíjaztak. Most beteg
és nyomorog. Az ő javára szívesen
éneklék. Az egyszerű, nemes, szívből
sugalt szavak freretikus hatást vál-
tottak ki. Azután a Rózsa társaságában
lévő Kurucz János zongorához ült és ki-
séréte mellett Rózsa hatalmas koncert-
műsört énekelt végig. Gyönyörű volt,
de szép volt az eredmény is: több mint
7000 korona gyűlt össze a nyomorgó
kardalos javára.

— Igaz, hogy a Pesti Futár megszűnt?

— Nem szűnt meg, de a megjelenési
ideje megváltozott. Ezentúl nem heten-
ként, hanem havonként fog megjelenni.
Nádas Sándor nagyszerű regénye,
a „Krisztina“ különben most jelent meg
német nyelven. Ezt az eleven, izgalmas
pesti regényt Nádas a múlt évben
Bécsben írta, mikor a kommunizmus
elől elsőnek szökött el Kun Béla váro-
sából. A regény első kiadását Bécsben
is nyomták, magyar nyelven, ezzel
szemben az első német kiadása most
Budapesten készült.

— Mi lesz az idei tavaszi szenzáció
a színházakban?

— A Városi Színház nagy eseménye
Reinhardt Miksa társulatának vendég-
szereplése lesz. A magyar születésű
európai hírvő színházdirektor és rendező
Roman Rolland „Danton“ című darab-
ját fogja nálunk játszani amit a múlt
hetekben mutattak be óriási hatással
Berlinben az „Ótézrek színházá“-ban.
A berliniek vendégszereplése alatt a
Vigszínház operettszínházzá alakul át,
még pedig egy ujdonsággal: bemutat-
ják Jean Gilbertnek, a berliniek nép-
szerű zeneszerzőjének „Die Dame im
Hermelin“ című legujabb operettjét.
A főszerepeket B. Kosáry Emmy és
Király Ernő fogják játszani.

— Mi ujság a mozivilágban?

— A starok száma megint szaporo-

dott. Egy előkelő budapesti urileány,
Megyery Sacy az egyik nagy film-
gyárhoz szerződött és alakításai leg-
közelebb már megjelennek. Megyery
Sacy régebben már működött filmen,
de ezek a felvételek nem kerültek a
nyilvánosság elé. A fiatal leány, akit
ellenállhatatlan vágy vonz a mozihoz,
néhány évvel ezelőtt szülői akarata
ellenére Berlinbe ment és egy nagy
filmgyárhoz szerződött. Mikor a család
megtudta ezt, megbízottat küldött ki,
aki a kis Sacyt visszahozta, a róla
készült filmfelvételeket pedig össze-
vásárolta úgy, hogy azok forgalomba
sem kerültek. Most azonban végre a
szülők is beleegyeztek és Megyery
Sacy a nyilvánosság számára kezdheti
meg filmszereplését.

— Mi ujság a külföldön?

— Az elmúlt héten egy magyar szí-
nész vagy színésznő sem utazott el,
de egy érdekes szerződés mégis tör-
tént: Huszár Károly, a népszerű Pufi
elszerződött nyárra a bécsi Apollo Szín-
házhoz. De most már . . .

— . . . siet. Tudjuk. De szokás sze-
rint árulja el, hová?

— Könnyű kitalálni: az Andrássy-
uti Színház bemutatójára megyek. Csó-
kolom a kezeiket, a viszontlátásra!

Komponisták mint kompanisták

Zeneszerző az égbe
Szálla, mert meghala,
Féluton megpihenvén
Föl és lenéz vala.

Lent kottáit dobálták:
(Loptak már tőle ott)
Főnt — pofonokkal várták
Akiától ő lopott.

TÖRÖK REZSÓ

Bemutató az Andrassy-uton

Budapest egyik legrégebbi és legnépszerűbb kisszínházában, a nagymultu Andrassy-uti Színházban, shonnan a magyar speciális kabaré-stílus elindult hódító útjára, e héten rendkívüli est volt: új műsor került bemutatásra. Rendkívülinek pedig azért kell ezt nevezni, mert az Andrassy-uti Színházban minden szentidőben kerül csak sor premierre. Az új műsor megkezdí pályafutását telt házak előtt s ezeknek csak nem akar vége szakadni. Ugyszólván erőszakkal kell a régi helyébe új műsot hozni, hogy végre már a közreműködőknek legyen kis változatosságuk, mert a közönségtől ugyan még továbbra is mehetne a kedvelt és népszerű műsoron levő műsor.

Ami az időtartamot illeti: a csütörtökön bemutatóra került új műsornak még a leglaikusabb színházlátogató is bizvást jövedőlhét nagyon hosszú életet. Ezen a kedves, intim színpadon sosem volt idegen a vidámság és a humor, az új műsor azonban talán még a megszokott tradíciókon is tútesz. Csupa szellemes tréfa, meglepő, fordulatos, vidámság a műsor minden száma, szinte azt sem tudja az ember, hol kezdje a felsorolást.

Az új műsor különben ezuttal szokatlanul gazdag önálló darabokban, egyfelvonásokban. Egy kis finomzenéjű operett és hat darab adja a műsor gerincét, amely köré a magánszámok dus sokasága csoportosul. Az új operettnek „Lacika házasodik” a címe, a szövegét a termékeny és invenciózus Zágón István írta, a zenéjét Pallós Tivadar szerzette. A címszerepben először lépett fel ezen a színpadon Kabos Gyula, aki rokonszenves fogadtatásra talált itt is és mellette a kedves és temperamentumos Nagy Magda, Pázmánné, Kállay Angéla, Boross és Fekete jutottak kitünő szerepekhez a mulatságos és kedves zenéjű operettben.

Nagyon érdekes a „Bébi” című kis egyfelvonásos, amelyet Szini Gyula dolgozott át a magyar színpadra. Egy kisleányról szól a darab, aki tíz éve nem látta már a bátyját. Régi lakásán keresi most fel, de ott már más fiatalember lakik, akit azonban a kisleány fivérének vél. Ebből természetesen sok kedves félreértés származik és végül a legjobb megoldás fejezi be a finom játékot. A kisleány szerepében mint Bébi, hosszabb szünet után Hlosvay Rózi lépett fel, aki kedves, finom egyéniségével a bájos szerep minden üdeségét visszaadta. A partnere Abonyi Tivadar, a harmadik szerepben pedig Somlár Zsigmond nyújt kitünő alakítást.

Meglepő hatású, egészen különös, izgalmas darab az „Amerikai párbaj” című kis dramolett, amelynek Egyed Zoltán, a „Szerződés” szerzője az írója. Két jóbarától szól a történet, akik ugyanazt a nőt szeretik. Miután egyik sem akar lemondani, elhatározzák, hogy

amerikai párbajt vívnak és aki a fekete golyót huzza, öt évig együtt élhet közös szerelmük tárgyával, az öt év elteltével azonban köteles a nőről a másik javára lemondani. A darab akkor játszák, amikor már az öt boldog esztendő véget ért és megjelenik a szerelmesek meghitt fészében a „vesztes” fél, hogy jögeit érvényesítse. Nagy a zavar, a megdöbbenés, az izgalmas harcnak azonban egyszerre vératlan befejezése lesz: kiderül hogy a „másik” lekéste a terminust, mert megfelekedezett róla, hogy most nyári időszámítás van. Az ötletes, kitünő színpadi érzékkel felépített darabban Kókény Ilona, Abonyi Tivadar, Tordai és Somlár jutottak hálás feladatokhoz.

Hallatlanul mulatságos az „Adóbevallás” című bohózat, amelynek szerzője Zentay Balázs. Sietünk azonban elárulni, hogy ez a név csak írói álnév és az Andrassy-uti Színház egyik népszerű és sokat szereplő házi-szerzőjét takarja. A szellemes kis darabban Kókény Ilona egy okotott játszik, Boross és Bárony pedig két fináncot, akik álruhában, mint gróf és báró jelennek meg a könnyüvérti hölgyecskénél, hogy megállapítsák, mennyi a jövedelme. Új szerző az új műsoron Paulini Béla, a jönevű humorista és karrikatura-rajzoló, régi kedves ismerőse a „Színházi Élet” olvasóinak, aki „Az a huncut Krausz” címmel írt szatirikus vidámságot. A címszerepet, Krausz doktort, aki a biztosabb érvényesülés kedvéért kisgazdának adja ki magát, Bárony István játssza, Kabos Gyula egy miniszteri titkár szerepében jut hálás feladathoz, Somlár és Dénes pedig mint kisgazdák egészítik ki a vidám együttest. Egészen ujszerű és különös a kitünő Nagy Endre „Commedia dell'arte” című darabja, amely minden hatását elvesztené, ha a tartalmából valamit elárulnánk (pedig ezért igazán nagy kár volna) és ebbe a kategóriába tartozik Zágón István aktuális tréfákkal telített cirkuszjelene, a „Játsszunk valamit”, amely a műsot megnyitja.

A darabok között magánszámok élénkítik a műsot: Kókény Ilona, Hlosvay Rózi, Rajna Alice, Boross Géza és dr. Bánóczy Dezső adnak elő új dalokat, chansonokat, a fiatal magyar poéták és zeneszerzők legújabb termésének legjavát.

Az új műsor a bemutató-estén lelkes fogadtatásra talált és nagy sikert aratott és előreláthatóan ez a siker ismét hosszú időre lesz hűségese kísérője az Andrassy-uti Színház előadásainak.

AZ UJSÁG
apróhirdetése után biztos és gyors
az eredmény.

Egy vacsora következményei

— *Hogyan született „A kisleány”?* —

Mire ezek a sorok megjelennek, a Revüszínházban megtartották az új operett-bemutatót, előadták „A kisleány”-t Szomorv Emil új operettjét, amelynek zenéjét *Harsányi Zsolt* verseire *Stephanidesz Károly* szerzette. Addig tehát a közönség már megalkothatta véleményét az új műről és bár a fenti névsor után ítélve nem lehet kétségünk az iránt, milyen lesz ez a vélemény, nem akarunk annak élébe vágni. De nem lehet érdektelen, ha a nagy figyelemmel várt bemutató alkalmára elmondjuk, hogyan született meg „A kisleány”? Ugy történt a dolog, hogy *Zólyomi Dezső*, az ismert, kitérő hírlapíró, aki a zeneszerző *Stephanidesz*nek régi jó barátja, az ősszel vacsorára vendégül látott egy kedves, vidám művész-társaságot: *Szomorv Dezsőt*, *Ivánfi Jenőt*, *Stephanidesz Károlyt* és *Szomorv Emilt*, aki ugyis mint *Sorv Zólyominak* szomszédja „Az Újság” szerkesztőségében. A kedélyes vacsora után *Stefi*, — ahogyan *Stephanidesz*t baráti körben nevezik — elkezdett zongorázni, ugy, ahogy csak ő tud zongorázni, zongorázott éjfél-től hajnalig és közbe-közbe eljátszott néhányat a saját szerzeményeiből is.

— Látjátok, ez tud! — mondta *Szomorv Dezső*.

— Látjátok, ez olyan muzsikus, akit el tudnék hallgatni napszámba is! — mondott *Ivánfi Jenő*, akinek pedig idáig csak a „Tosca” nagy áriája tetszett.

— No, ha *Stefi* ennyire tetszik nektek, — szólt erre *Zólyomi Dezső*, — akkor most már bevallhatom, hogy bizom az én titkos tervem sikerében. Ez pedig nem más, mint hogy *Stefi*t első nagy operettjére összehozom *Szomorv Emillel*...

Ebben a percben már meg is született „A kisleány”. A zeneszerző és a librettista ott nyomban nagyszerűen megértették egymást. Egy kézszorítás volt a szerződés és már másnap nekilátta a munkának, amelynek művészi eredményét most már élvezheti a pesti közönség is.

A Revüszínház a legnagyobb szeretettel karolta fel a magyar szerzők művét. A színház egész művészszemélyzete — *Bródy István* és *Wertheimer Elemér* igazgatók vezetésével — olyan odaadással készült a bemutatóra, mint ahogy csak igen jelentős színházi eseményekre szokás. Az operett szövege egészen újszerű és ahhoz a közönséghez kíván szólni, amely az operettet a Népszínház fénykorában szerette meg. Offenbach és *Planquette* muzsikáján által, a zenében pedig egy új operett-komponista mutatkozik be, akit eddig csak mint kitérő dirigens-t és kedves mesedarabok megzenésítőjét ismertek.

Nagy szerencsésük a szerzőknek, hogy

darabjuk címszerepére olyan színésznőt találtak, aki a „kisleány” teljes illúzióját tudja kelteni a színpadon. A *Szomorv-Harsányi*—*Stephanidesz*-operett ugyanis egy kis tizenöt éves bakfisról szól, aki huszártiszt völgyénye után szökik a zárdából és vidám-bus kalandok után el is éri azt, amire vágyott: a boldogságot. Bizonyára emlékezetes még az az alakítás, amit évekket ezelőtt *Varsányi Irén* nyújtott „A csitri”-ben. Ilyenforma szerep Annyé, a kis *Fóthy Annáé* is, amelyet *Péchy Erzs*i játszik. Az üde, kedves, igazán kisleányosan bájos bakfis szerepére keresve sem lehet különöz szemlélésitőt találni ma *Péchy Erzs*inél és előrelátható, hogy alakítása különálló eseménye lesz a Revüszínház bemutatójának.

Érdekes, mennyi gondot, próbálkozást, fáradságot okozott *Péchy Erzs*i toalettjeinek összeállítása. A színpadi világítás, a színpad és a nézőtér optikai viszonyának furcsasága szükségessé tették, hogy a művész számára olyan ruhák készüljenek, amelyek a színpad elrajzolásában is megadják a tizenöt éves bakfis teljes illúzióját. Sok mindenféle ruhával próbálkoztak, egyik sem volt megfelelő. *Péchy Erzs*inek végre mentő ötlete támadt. Elvitte a szabónőhöz mintának a kisleánya egyik ruháját és megkérte, csinálja meg ugyanazt a matróz-ruhát az ő termetére. Az ötlet pompásan bevált és *Péchy Erzs*i különöz kisleány, mint az igazi bakfisok, akik a nevelőintézet négy fala közt élnek.

Nagyon kedves, mulatságos szerepet kapott az újdonságban *Magaziner Erzs*i is, aki egy angol kisasszony szerepében egyéniségéhez és temperamentumához illő alakot visz színpadra. Pompás táncszámai és egész sereg érdekesen eredeti énekszámja van. *Radó Böske* egy kedves kis intézeti lányt személyesít meg, *Tarnay Leóna* pedig az igazgatónő szerepét játssza.

Az operett hőse, a „kisleány” szíve választotta *Thaly Endre* festőművész szerepében *Galletta Ferenc*, aki az első felvonásban mint huszártiszt jelenik meg. *Hortfi Sándor* egy vidám piktorot játszik, *Tompá Béla* előkelő maecenást, *Gallai Nándor*, pedig, aki szintén egy festő szerepében lép fel, új táncával kelt nagy feltűnést.

A darab előkészületében tevékeny részt vett mind a két szerző. *Szomorv Emil* jelen volt minden próbán és érvényesítette gazdag színpadi tapasztalatait, *Stephanidesz Károly* pedig a zenei betanítás munkáját végezte és operettjét maga vezényli az első előadásokon. Ennyi kitérő közreműködő mellett, ennyi lelkes, buzgó munka után kétségtelennek látszik, hogy „A kisleány” hosszu ideig nem fog megöregedni a Revüszínházban!

JESSZUSKÁM, NE NÉZZEN ÚGY RÁM!

(LIVIA - MEDVECZKY - BOLDIZSÁR.)

Tempo di Valse.

Vinceze Zsigmond.

ENBK

MEDVECZKY. Szi-ve-m-ben lán-go-ló sze-rel-mi
LIVIA. Min-den nőt el-ti-per, ki szem-be

ZONGORA.

stacc

lár, tő-le a hi-deg ki-ráz. LIVIA. Fé-l-el-mes hó-di-tó ke-gyed tu-
jön, mert i-lyen ke-gyet-len ön? BOLDIZSÁR. Höl-gye-im fél-je-nek egy-ál-ta-

dom. Meg nem áll a fél-ü-ton. E. Szép asszonyt ő-kel-me be!nem ki-mél!
lán, it-ten áll egy Don-zsu-án! M. Nem hit-tem vol-na, hogy én ez va-gyok!

EGYÜTT.

M. Nő-tip-ró Don-zsu-án szemmel be-szél! }
L. Nő-zé-se lán-gá-tól meg-bor-za-dók. } Merth-a szem tü-zes, ol-vad a jég s las-san a

A Király Színházban szinrekerülő „Cigányrósné“ című operettben éneklék Fedák Sári,
Szirmay Imre, Tamás Benő.

Utánnyomás tilos.

A kiadó Rózsavölgyi és Társa cég engedélyével.

Premier az Intim Kabaróban

ma-sik is ég. ég! Jézus-kám, ne nézzen úgy rám! Mint viaszt,

szét-olvaszt, mért is nem szán! Néze-se csá-bit el - ká - á - á - á -

bit! Jézus-kám, ne nézzen úgy rám! Kis nő-cit így fő-zik úgy-a ba-

bám? a. Hagy-jamár o-lég, o - lég! Kar-já - ba szé-dü-lök még.

A „Cigánygróiné” kottája megjelent két füzetben.

Egy füzet ára 24.— korona.

Kapható a Színházi Élet boltjában, VII., Erzsébet-körut 29.

Premier az Intim Kabarében

Az Intim Kabaré szerdán mutatta be új műsorát, melyben a darabok, tréfák, magánszámok dus változatával kedveskedett a publikumnak.

A műsor jelentős darabja *Török Rezső* „*Inkognitóban*” című énekes bohózata, amelynek fülbemászó, pattogó ritmusu zenéjét *Hetényi-Heidelberg* Albert szerzette. A főhadnagy leánykérőbe megy az uri kisasszonyhoz, aki hogy kiismerje leendő vőlegényét, a szobalány ruhájába öltözik és így, mint falusi parasztlány is meghódítja a főhadnagy urat, akinek tisztí szolgája viszont az igazi szobalányt hódítja meg. Ez a mulatságos és kedves kis darab meséje. *Mészáros* Alajos, a Nemzeti Színház népszerű művésze játssza a főhadnagy szerepét, kacagtatóan friss és üde humorral, felruházván a szerepet a maga egyéni művészetének minden kellemes tulajdonságaival. Az uri kisasszonyból parasztlánnyá vedlett női főszerepben *Szeless* Elza, ez a tehetséges kis szubrett ismét közel tudott férkőzni a közönséghez és sok tapsot kapott játékaért, énekeért és táncáért. *Cseh* Iván egy tisztiszolga szerepében mulatságos figura volt.

Lovászy Károly „*A vetélytársnók*” címen írt kis vígjátékot a kabaré számára. Az ötletes kis darab a házassági háromszög egy új változatát mutatja be, amikor a

feleség és a szerető egymással kibékülve szövetségre lép a férj ellen. *Asztalos* Mária, *Cseresyés* Erzsé és *Kiss* Lajos játszották a mulatságos darabot összevágóan és stílusosan. Ezenkívül még két tréfa szerepel a műsoron, az egyiknek címe „*Audiencián*”, írta *Lengyel* István, a másik *Somló* Ferenc „*A malac*” című tréfája. *Abonyi* Géza, a Nemzeti Színház tagja, *Kiss* Lajos, *Arányi* József és *Endrey* Jenő viszik sikerre a két tréfát.

A számos magánszám közül különösképpen ki kell emelni *Szilágyi* Rózsi nagyhatalú szavalatát és *Szeless* Elza szólóit. *Balassa* Emilnek két ötletes, pompásan gördülő versét. Szerepelnek még a műsoron *Cseh* Iván, *Cseresyés* Erzsé, *Abonyi* Géza, *Endrey* Jenő, *Virágh* Rózsi és *Arányi* József új magánszámokkal, amelyeknek szerzői *Kalmár* Tibor, *Radó* István, *Harmath* Imre, *Somló* Ferenc, *Marthon* Géza, *Hetényi-Heidelberg* Albert, *Szlatinai* Sándor, *Bánóczy* Béla, *Alpár* János és *Bán* Kálmán.

A kabarét zsufozásig megtöltő közönség sokat tapsolt a kitünő műsornak.

Itt említjük meg, hogy „*Az elitelt*” c. dráma, melynek idegfeszítő és mindvégig lebilincselő cselekményét a minap ismertettük, pár nap múlva színpadra kerül egy ismeri, fővárosi művésszel a főszerepben.

Addig az igazgatóság a nagyszerű „*Stella Marist*” tartja műsoron.

KÖRMENDI LEÓ
(Csordás)

Belvárosi Színház: „*Patika*” Gyöngyös rajza

Tavaszi

Kísüt a nap
Fátyolos lila ködön át,
Tán láttad is
Mily furesán mozdulnak a fák.

A szív danol
S a szív danája régi dal.
Repesve hív,
Emlékes régi tájra esel.

Kócos fejek
A kávéház nagy ablakán.
— Költők ezek,
Meglátja aki ném vak ám.

Kedves fiúk,
A szent láz areukról lesir,
Mind szenved és
Mind a tavaszról verset ír . . .

TÖRÖK REZSŐ

SLEP SALAMON SÁRI.

IRTA: ZILAHY LAJOS.

SZEMÉLYEK:

Menyecske ... Fedák Sári | Gazda ... Rózsahegyi Kálmán
Huszárörmester ... Mály Gerő

Játsszák az Apollo-Kabaréban.

(Patasztszoba. Színes dunyhakkal, két magosra vetett ágy, jobbról és balról a fal mellett. Hajnali pirkadás. A gazda és a felesége most jönnek haza a lakodalomból, a gazda már odakint szidja a kocsiat. Mind a ketten fel vannak paprikázva, csattog belőlük a szó.)

GAZDA. (Kint a kocsihoz.) Letöröm a derekadat, ha valami baja lesz annak a lunak! Mondtam, hogy két pokrócot tegyél rá! Ne járjon a szád!

MENYECSKE. (Belépett a szobába. Topog, rázza magáról a port.)

GAZDA. (Kívül.) Vezesd be az istállóba a lovakat! Csutakold meg, adjál nekik abrakot! Ne legyen semmi baj, mert megtanítlak mőresre! (Bejön a menyecskéhez.) Mit rázod itt magadrol a sarat? Nem tudad odakint lerázni? Itt szemetelsz véle a szobába?

MENYECSKE. Ejnye, be sok baja van kendnek vélem! Mit akar már megint? Mi baja van?

GAZDA. Erigy ki, odakint rázd le a sarat magadrol.

MENYECSKE. Ott rázom le, ahun lerázom! Azt rázok le, amit lerázok.

GAZDA. (Egyideig elfulladva néz rá, aztán elfordul és belerug valami cseréptálba a földön.) Rázzon ki a nyavalya! (Kis idő múlva, miközben a szűrét rakja le. Szinte a szűrnek mondja.) Cafat ... cafat!

MENYECSKE. (Utánozza.) Cafat.

(Mialatt vetkőznek.)

GAZDA. Szemérmetlen disznó.

MENYECSKE. Szemérmetlen disznó.

GAZDA. (Odafordul.) Nem sül ki a két szemed?

MENYECSKE. Nem sül ki a két szemed?

GAZDA. Fogdostatja magát ...

MENYECSKE. Fogdostatja magát ...

GAZDA. (Egyszerre odaugrik.) Ne héklizz ... ne héklizz itt engem, mert ha megharagítasz, megiszod a levit!

MENYECSKE. (Odanyujt neki egy bádog kancsót.) Ehun van ni! Vágja a fejembe! Most má tudom, hogy ugys ez következik. Először, asszonya: cafat, másodsor asszonya: disznó, harmadsor asszonya: nem sül ki a két szemem, negyedsor asszonya: fogdostatom magamat, ötödsörre a fejembe vág valamit. Tudom, így szokott ez már lenni.

GAZDA. (Földhöz csapja a kancsót.) Az istenit ennek a kancsónak!

MENYECSKE. Pfüj!

(Vetkőznek.)

GAZDA. Megállj csak! Várhatod amíg én megegyeszer lakadalomba viszlek! Nem sül le a képedről a bőr, te ... te ... Nem sziggyelled magad? Más tisztességes fehérszemély alatt megnyitja a föld, oszt mindjárt elszülyedne. Fogdostatja magát. Cafat!

MENYECSKE. Bolond kend, de nem terhet rula!

GAZDA. Megállj! Megállj csak!

MENYECSKE: MÉR álljak meg? MÉR álljak meg, mikor állok?

GAZDA. Láttam, ne filj!

MENYECSKE. Mit látott kend?

GAZDA. Az istenit annak az örmesternek!

MENYECSKE. Miféle örmesternek?

GAZDA. Láttam. Láttam, mikor odaadta azt a bazsarózsát neked. Ott van most is a hajadba. Ott van most is, — a tűz égesse le a kontyodat!

MENYECSKE. Hát osztán? Itt van a hajamba! Mi van abba? Nem lehet nekem egy bazsarózsát elfogadni? Nem kirtem tüle, mégis ideadta. Ide hát. Itt van a hajamba, ide tűztem. Nahát osztán? Mi van véle? Mit akar attul az örmestertül?

GAZDA. Szemérmetlen disznó. Láttalak, mikor az örmesterrel a polkát táncoltad. Láttam, hogy nagyon glancolt a pofád az örömtül!

MENYECSKE. Ejnye, minek örütem vóna olyan nagyon?

„FOTÓ”

fényképészeti ***
*** szaküzlet

BUDAPEST,
Rákóczi-ut 80.

Eladás nagyban és kicsinyben. Telefon: József 28—32.

GAZDA. Minek? Az őrmesternek örültél! Ugy nézett rád azzal a nagy bilka szemével, hogy majd felfalt... az anyatok istenit.

MENYECSKE. Ugyan vajon, mi a fészkes fittyfenére gondol kend mindjárt! Bánom is én azt az őrmestert! Lakadalomba vótunk, muzsikáltak, táncoltunk, hát én is táncoltam. Hát osztán? Mi van abban? Megtáncoltattak, hát megtáncoltattak! Ennyi vót az egész!

GAZDA. Ne tedd magad! Ne add itt nekem az ártatlant, mér hozzád vágom ezt az ágyat!

MENYECSKE. Én adom az ártatlant, mér adnám én az ártatlant? Olyan ártatlan vagyok, mint a ma született bárány! Nem kell nekem hazudni, olyan tiszta vagyok, mint az üvegpohár.

GAZDA. (Fenyegetően.) Láttam! Mindent láttam.

MENYECSKE. Hát oszt látta. Hát jól van na, látta. Láthatta, ha van szeme. Mit láttott? Azt látta, hogy táncoltunk. Mi van abba, hogy táncoltunk? Tehetek én rula, hogy én tetszettem neki? A példaszó is asszony: szép asszony, rongyos gunya, mindenütt szemet szur. Táncolni csak azzabád! Megfogta a derekamát...

GAZDA. A derekadat...

MENYECSKE. Igen, hát a derekamát. Mi van abba, hogy megfogta a derekamát?

GAZDA. A derekadat. Nem sül ki a két szemed?

MENYECSKE. (Énekel.) Ha megesókol fáj, ez a pici szájl...

GAZDA. Ne inekelj itt nekem mer... (Elfulladva.) Majd meglátod, hogy kijövék a türelemből... (Utána megy a csizmának. Egyszerre kipattanva.) Ki az az őrmester? Mi az az őrmester? Azt hiszed, hogy én megijedek egy ilyen bikaszemű őrmestertől? Azt hiszed, hogy egy ilyen büdös őrmester exponál nekem? Nem fél az az istentől?

MENYECSKE. Nem bijon. Nem fil az senkítől, még az istentől se. Kendtől meg éppen nem fil.

GAZDA. Nem fil? Éntülem nem fil? No-hát, majd megtanítom én polkát táncolni! Majd én megtanítom, hogy kell viselkedni, más ember feleségivel, ha lakadalomba híjják az embert! Az istenit a bikaszeműnek! Menjen máshová fogdosódní! Menjen be a városba, ahun ongorálnak... (On-

magának.) Én eccer ugy pofonyágom, hogy a két szeme elgurul...

MENYECSKE. Hát mir nem vágta kend pofon?

GAZDA. Mikor vágtam vóna pofon?

MENYECSKE. Hát ott a lakadalomba! Mikor táncoltunk! Mikor megfogta a derekamát! Mikor nekem adta a bazsarózsát. Mér nem ugrott oda kend? Mér nem vágta pofon?

GAZDA. (Nagy önérzettel.) Pofonvághattam vóna.

MENYECSKE. Hát mér nem vágta pofon?

GAZDA. Ha akartam vóna, pofonvághattam vóna! Igenis, tudd meg, hogy pofonvaghattam vóna. Mer én ha valakit pofon akarok vágni, azt én pofon is vágatom!

MENYECSKE. Még se vágta pofon. Csak vihogott kend. Egyik lábáról a másira állott, ugy udvarolt az őrmesternek. Hájnye, de jó kardja van, őrmester ur! Hájnye, de jó csizmája van, őrmester ur! Hun veszi ezt a jószagu bajuszpedrót őrmester ur? Kedves őrmester ur! Tisztelt őrmester ur! Igy őrmester ur, ugy őrmester ur. Osztán még ide is meghívta a tanyára, hogy őrmester ur, jöjjön el egyszer egy kis savanyu borra. Más ember pofonvágtam vóna. Kend mér nem vágta pofon?

GAZDA. Nem akartam botránt csinálni. Azt hiszed, én megijedek egy ilyen koszos őrmestertől? Ki az az őrmester? Amer kardja van? Azt hiszed, hogy filek tüle? Engem ha megharagítanak, hat ilyen őrmestert a zsebembe teszek. Most már azért is pofonyágom! Mihenst megegysszer tanálkozom vele, ugy pofonvágom, az anyja istenit, hogy mindjárt kapitány lesz belüle.

MENYECSKE. No, azt én is meg fogom nézni. Oda még az ánrét is befizetem.

GAZDA. Most má hiába próbálsz engem visszatartóztatni. Most má ha ide letérdelsz elibém, oszt hónap reggelig itt rímánkods, hogy ne bántsam: akkor is pofonvágom. Csak kerüljöm a kezem közé, ugy odaszórok az arcpofájára egyet...

MENYECSKE. Hát azt a zöld kalapost mér nem vágta kend pofon?

GAZDA. Miféle zöldkalapost?

MENYECSKE. Mikor a tűzijáték vót.

GAZDA. Miféle tűzijáték?

MENYECSKE. Mikor bent vótunk a városban azon az ünnepélyen! Ott állt a hátam mellett egy zöldkalapos, oszt belenyúlt a szoknyám korcába. Montam kendnek, lökdöstem kendet, hogy nézze má, itt tárogat valaki háturul, üsse mán kend pofon... Kend meg csak ugy csinált, mintha nem hallotta vóna, számolta azokat a pukkanós csillagokat, ahogy felmentek a magosba... (Utánozza.) három, nyg, öt, hat... hiába lökdöstem kendet, hiába ráncigátam, kend csak tovább számolt, ugy tett mintha süket lett vóna: hét... nyolc... kilenc...

INTÍM BARÁT A DIANA TOILET.

A Diana-toiletkészlet gyönyörű dobozban egy Diana-pudert, egy tégely Diana-arckrémét és egy darab Diana- Kis készlet ára 45.- K szappant tartalmaz. nagy " 60.-

Mindenütt kapható!

Mir nem vágta kend pofon azt a zöldkalapost? Legalább azt vágta vóna pofon. Az nem vót huszár, az nem vót őrmester, az csak egy olyan kis incifincki kereskedőlegény vót. Mir nem vágta pofon?

GAZDA. (Nagy önérzettel.) Azt is pofonvaghattam vóna, ha akartam vóna. Érted? Ha akartam vóna, pofonvaghattam vóna.

MENYECSKE. Hát mir nem vágta pofon?

GAZDA. Nem akartam botránt csinálni. (Egyszerre kipattan.) Ejnye, azt a nemjóstent, hát azt hiszed te, hogy én nem merek valakit pofonútni? Hát azt hiszed, hogy én nem merem ezt az őrmestert pofonútni? Hát ki ez az őrmester? Ezredes-e vagy mi az isten? A nyavalya csapjon ebbe a bűdös őrmesterbe! Őrmester! Ki az egy őrmester?

MENYECSKE. Őrmester ide, őrmester oda, mégse meri kend pofonútni.

GAZDA. Én? Én nem merem? Hát azt hiszed, hogy én még senkit se fütöttem pofon? En azt a sandri gyereket, aki itt van az istállóba, ezt is úgy pofonvagtam a multkor, hogy azúta áll félre a nyaka.

MENYECSKE. Azt igen, azt pofon meri kend vágni! Egy tizenhatéves fattyut, azt pofon mer vágni. Nagy bátorság kell hozzá! Nem szigyepli kend magát, hogy eldicsekszik véle? Akkor legyen kend legény a talpán, mikor szükség van rá. De mikor a szoknyám korcába nyúlnak, oszt ott áll a hátam megett a zöldkalapos, akkor a csillagokat számlálja kend. Vágja pofon az őrmestert! Ahhoz nincsen mersze! Csak a szája jár kendnek.

GAZDA. (Hirtelen öltözködni kezd.) Einye, hogy az isten rogyassza rá az eget, valahány őrmester van a világon! Nahát én megmutatom. En megmutatom annak az őrmesternek. Még úgy nem vágta pofon kétágu őrmestert, ahogy én most pofonvágom! Megálljatok, disznók! Azt hiszed, hogy gyáva vagyok? Azt hiszed, hogy nincs bennem kurázsí? Most majd megmutatom!

MENYECSKE. (Felül az ágyban.) Mit akar kend csinálni?

GAZDA. Mit akarok? Majd meglátod, hogy mit akarok. Elmegyek, most mingyá, elmegyek, egyenest a kaszárnyába, osztán pofonvágom. Még olyan pofont nem kapott magyar királyi őrmester, amilyet ez fog kapni. Most má hiába beszílsz. Most már hiába próbálsz visszatartani.

MENYECSKE. Nem akarom én visszatartani. Azt akarom, hogy menjen. Menjen oda kegyelmed! Űsse jó pofon!

GAZDA. Nekem most má hiába rimákkoc! Én ha eccer valamit a fejembe veszek, azt az uristen se másítja meg!

MENYECSKE. Ezt akarom! Hiszen ezt szeretném hallani! (Segit neki öltözködni.) Ehun a mellény, ni. Jól Űsse pofon!

GAZDA. Nekem hiába könyörögsz, hogy ne menjek!

MENYECSKE. Menjen oda! Ne hagyja magát! Én se tűrném, ha magának lennék. Ne filjen tülle!

GAZDA. Én filek? Azt hiszed, hogy én filek egy ilyen őrmestertül? Egy ilyen bikaszemü zupástul? Én filek? Még a girincit is összetöröm! Én vélem akar kötözködni? Hogy jön ez énhozzám?

MENYECSKE. Igaza van! Hogy jön ez magához? Nem is való az! Ne tőrje kend, ne hagyja kend a böcsületét! (Kinyitja neki az ajtót.) Menjen oda, tanítsa meg keztyübe dudálni.

GAZDA. (A nyitott ajtó előtt.) Hallod. Ha én most ezen a küszöbön kimenyek, annak az őrmesternek az uristen irgalmazzon!

MENYECSKE. Menjen kend!

GAZDA. Hallod. Ha én most én ezen az ajtón kimenyek, úgy megvágom azt az őrmestert, hogy elviszik a panarámba mutogatni.

MENYECSKE. Menjen kend!

GAZDA. Aszondom neked: ha elmegyek, nagy malér lesz belőle! Vér fog folyni! Olyan borzasztó vér fog folyni, amilyent még nem látott a világ!

MENYECSKE. Nem baj, csak menjen kend megérdemi. Menjen oda, Űsse pofon!

GAZDA. (Egyszerre más hangon.) Hogy mersz te énnekem parancsolgatni? Ki itt az ur a házban? Most már azér se megyek! (Ledobja a kabátját.) Még ő mer itt nekem parancsóni! Az anyád istenit, hát te parancsós nekem?

(Mind a ketten újra vetközni kezdenek.)

GAZDA. Szerencséje van annak a bűdös őrmesternek!

MENYECSKE. Tudtam én, hogy nem megy el kend, csak a száját koptatja.

GAZDA. Hová menjek? Most menjek el a kaszárnyába? A kaszárnyába nem üthetem pofon.

Amerikai rendszer az ékszerkereskedelem terén.

Rendkívül célszerű újítást léptetett életbe a kitting hírnevű Helling Henrik órás és ékszerész. A cég magánosoktól bizományba átvész ékszerárut és műtárgyakat, melyeket a legkedvezőbb feltételek mellett áruba bocsájt. Ezen újítással ugy az eladó, mint a vevő részére nagy előnyöket biztosít. HELLINGER HENRIK IV., Türr István-u. 9. (Félemelet (Václav-sarok).)

MENYECSKE. Fil kend a pofontul?

GAZDA. (Ujra dühbe gurul.) Ne mondd azt nekem még egyszer, hogy filek! No mondd még egyszer, mer valami olyat esinálok... (Kifülad.)... azt a betyáristenit. Mit akarsz velem? Hogy üsseim pofon? Még ha pofon akarnám ütni, akkor se tudnám, nem tudom, hogy melyik regementbe szógál. A lakását ha tudnám — akkor igen! A kaszárnyába nem megyek krovált csinálni, de a lakásán ott megtanítanám ekzecirozni.

MENYECSKE. Ha a lakását tudná kend, akkor megtanítaná?

GAZDA. Meg én, hogy megemeletné.

MENYECSKE. Ha tudná kend a lakását, akkor odamenne?

GAZDA. Oda én, egyenest odamennék.

MENYECSKE. Most mingyán?

GAZDA. Mingyá azonnal!

MENYECSKE. Hát hallgasson ide kend. (Egy kis cédulát keres elő, tagolva olvassa.) Ehun van ni, felírta nekem egy cédulára.

GAZDA. (Ezalatt odament a menyecske ágyához. Kikapja kezéből a cédulát.) Hinyje azt a szomorú uristenit ennek a koszos őrmesternek! Még cédulát mer adni az én feleségemnek! Hogy mer ez tenéked cédulát dugdosni? Nem sül le a képvisül a bür! Füttyülök a cédulájára! Érted! Füttyülök! Tudod mit csinállok ezzel a piszok cédulával? Széjjeltipem! Az istenit annak a zsidó őrmesternek!

MENYECSKE. — Zsidó? Nem vót a zsidó sohase. Meg ugyan jó magyar neve van. Ugy hívják, hogy Séta Pista. Látott már kend olyan zsidót, akit Seta Pistának hívnak? Vazsmegeyi gyerek. Olyan huncut nótákat danolt, megpukkantunk a nevetistől. Azt a nótát is ű danolta, hogy aszongya:

— Hármát tojott az oroszán a jegenyefára... Szép reszketősen danolta.

GAZDA. — Ez is nóta? Tudok én olyan fikciós nótát, hogy kétfelé áll a füle, ha meghallja:

— Bánatosan zeng a számár

A kancáját siratja.

Bánatos a bivalybornyú,

Mer az anyja kávéházba

A cigánnyal huzatja...

Nahát! Asziszded, csak ű tud olyat?

MENYECSKE. Az az őrmester mégis csak különb leginy kendnél. Finom ember, űri ember. Olyan finom, hogyha tojásra lép, még a tojás se török össze a lába alatt. Huszáremler. Bátor ember. Strázsamester!

GAZDA. Strázsamester? Nacsak kerüljön a kezembe: trágyamestert csinállok belőle.

MENYECSKE. Olyan szípen beszét velem, hogy csak úgy olvadt tülle a szívem. Aszonta hogy: kérem ónaccsága...

GAZDA. Ónaccsága?

MENYECSKE. Igen hát: ónaccsága. Ugy mondta: ónaccsága. Azt hiszi, hogy mindenki olyan bugris paraszt, mind kend. Csak hallotta vóna, milyen finuman beszét velem. Aszonta: kérem ónaccsága...

GAZDA. Nyavaja a pofádba, nem ónaccsága.

MENYECSKE. Má pedig mégis aszonta: kérem ónaccsága, tisztelt kegyed olyan szípen mint ez a bazsarózsa. Fogadja tőlem szívem tisztá szerelme jeléül. Es ideadtá a bazsarózsát. Kendrű meg aszonta: na hallja kérem ónaccsága, még ilyen figurás embert is keveset láttam, mint a tisztelt kegyed férje. Mir? Aszondom. Aszongya, azir, mer olyan lapos a pofája, mintha ráültek vóna.

GAZDA. Az én ábrázatom olyan, mintha ráültek vóna? Az én ábrázatom?

MENYECSKE. Nem az ábrázatja, hanem a pofája.

GAZDA. (Gyorsan öltözködni kezd.) Hát jegyezd meg magadnak, hogy én most elmegyek, megkeresem azt az őrmestert a lakásán, a lakására megyek, oszt úgy megcsapom, hogy lefiadzik. (Két lépést tesz az ajtó felé.) Hova is tettem azt a cédulát... (Keresi.) Ejnye, hun az istenben van az átrece...

MENYECSKE. Csóka-ucca száztizennyóca. Seta Pista, nyócas közös huszárezred, Kecs-kemét.

GAZDA. (Süketnek tetteti magát, tovább keresi a cédulát.) Hová a nyavalyábatettem...

MENYECSKE. Csóka-ucca 118... Seta Pista...

GAZDA. Nézzed má, sehun se tanálom az cédulát...

MENYECSKE. Csóka-ucca 118...

GAZDA. Ki kérdezett? Akkor beszilj, ha kérdeznek! Én most a cédulát keresem, ne csavard másfelé a dógot! Szerencséje annak az őrmesternek, hogy nem tanálom azt a cédulát. (Letészi a kabátját.)

MENYECSKE. Nem kell a cédula! Minek a cédula? Megmondom én cédula nélkül is az átreccit. Máshun van itt a hiba! Máshun van itt a kutya eltemetve.

GAZDA. Ott van a kutya eltemetve, hogy te egy ravasz disznó vagy! (Megfenegeti.) De tudom, hogy ki tanit téged erre a ravaszágra. Tudom, hogy az a vén fogatlan öreganyád tanit mindenre! De annyit mondok néked: be ne tegye a lábát többet ide, az a vén szipirtó, mer én úgy belerugok, hogy egy hétig füstöl utána.

MENYECSKE. Hogy meri kend szidni az én idesanyámat? Mit vitett magának az az öregasszony? Nem restelli magát, hogy ártatlan öregasszonyokon akarja kitöitenni a bosszuját? Azzal bezzeg el tudna bánti

Derdiedas

krém, puder, szappan és Dekolle-tage esepfolyós puder feltétlenül szépit.

kend, annak oda tudna kenni egy pofont, de mihelyst csak egy ekkora (Pattint az ujjával.) férfi ember kerül az utjába, ugy szalad kend az irhájával, mint a kutya a paccal. Még az én ártatlan idesanyámat meri szidni...

GAZDA. Ártatlan?

MENYECSKE. Ártatlan hát! Igenis ártatlan! Ártatlan!

GAZDA. Ezt mered te ártatlannak nevezni? Hát a szakajtóbul ki lopkodja minden este a tojást? Hát a dohányszitámbul ki lopkodja a dohányt? Hát a csuporbul ki issza le mindig a tetejét a tejnek avval a rücskös szájjával? Ártatlan? Nahát ha még-eccer ide az én házamba be meri tenni a papucsát, én ugy a falhó csapom az ártatlanságát, hogy kanállal se vakarod le rulla! Az ártatlan istenit az anyjának! (Rikácsolva.) Megtiltom! Megtiltom, hogy többet ide jöjjön.

MENYECSKE. (Sirni kezd az ágyban.)

GAZDA. Én tülleim bögecc! Asszonyisírás: kutyaszomorítás. (Csapok az asztalon.) Hun a pipám? Hová tetted a pipámat? (Megtalálja a pipát és rágyújt.) Az istenit annak az őrmesternek... (Sokáig szortyongatja a pipát.) Mi van ebbe a pipába? (Köpköd.) Mi az istentül olyan keserű ez a pipa? (Vizsgálja a dohányt benne. Egyszerre szörnűy haragra lobbán.) Hinyje, azt a hét-szentséges Krisztusát, hát énvelem már mindent lehet csinálni? Mi vagyok én? Hát énvelem már a macska is kibábrál? A fene ette vóna meg a macskádat! Idejár az én dohányszitámba? Kerüljön csak a kezembe az a bűdös macska! Megtanitom azt a macskát, ahogy még nem tanították meg!

MENYECSKE. (Ezalatt a paplan alatt a sirása átváltozott kuncgó nevetéssé. Most már teli szájjal hahotázik.)

GAZDA. Kinevetsz? Kinevetsz? Nahát majd én rendet csinálok ebben a házban! Először is: ha az anyád be meri tenni a lábát, kirugom, ha ez a macska a kezembe kerül, kicsavaram a nyakát, de ezt a sandri gyereket is elkergetem, mehet éntüllem az anyja kínjába. Majd én rendet csinálok! Ki vagyok én? Ki itt az ur a házba? Mindenkít megtanítok!

MENYECSKE. Hát az őrmesterrel mi lesz?

GAZDA. Nahát dögöjjen meg, ha én most mingyá el nem megyek, oszt meg nem po-

fozom azt az őrmestert. Hát azt hiszed te, hogy én az őrmestertül filek? Hun a csizmam? Nem fogsz engem héklizni egy koszos őrmester miatt.

MENYECSKE. (Gunyolódva.) Ne menjen el kegyelmed.

GAZDA. Nincs irgalom! Nincs kegyelem! Most... most meg fogja kapni a pofont. (Nagy sietve öltözködik.) A fejt vágom ketté!

MENYECSKE. (Mint fent.) Ne bántsa kend szeginyt!

GAZDA. A csontját is összetöröm! A belit is kitaposom! Ugy megvágom, hogy kilenc doktor se varrja össze. Az istenit annak az őrmesternek!

(Éppen a kabátját akarja magára venni, mikor befarol az őrmester. Jól be van szeszelve. Az őrmester, mikor meglátja a gazdát, nagyon buta képet vág, mert azt hiszi, hogy egyedül találja az asszonyt. A gazda ki-meresztett szemekkel néz rá, mint egy ki-sértetre. Az asszony a paplan alá húzza a fejét.)

GAZDA. (Sok idő múlva, fogvacogva.) Jó reggelt kívánok, őrmester ur...

ŐRMESTER. (Nem felel, hol a menyecske ágát, hol a gazdát nézi.)

GAZDA. (Idő múltán.) Tessék hejyet foglalni mindlunk, őrmester ur.

(A kezével letisztítja a székét.)

ŐRMESTER. (Mint fent. Leül. Idő múltán.) Itthon... tetszik lenni?

GAZDA. Itthon... itthon vagyunk.

MENYECSKE. (Kinéz a paplan alól, de mikor az őrmester odanéz, a paplan alá kapja a fejét.)

ŐRMESTER. Azt hittem, nem teccik (Nagyot csuklik.)... itthon lenni... Azt hittem, bent teccett maradni a vásáron...

GAZDA. Ugy vót, hogy bent maradok, oszt eladom a két úszót, de aztán mégis csak hazajöttem...

(Hallgat. Fenti játék.)

GAZDA. Hideg van odakint, ugye őrmester ur?

ŐRMESTER. Elig hideg.

GAZDA. Közepes hideg.

ŐRMESTER. Közepes.

(Hallgatnak.)

ŐRMESTER. Kedves neje önaccsága...

GAZDA. Igen, lefeküdt... Fáradt, oszt lefeküdt... Egy kis bort! Őrmester ur, igyunk egy kis bort... Várjon csak ehun van ni... (Bort, szódavizet, két poharat tesz az asztalra. Tölt a borból, mielőtt szódavizet spriccelne bele, az őrmester háta megett fel-emeli a szódavizes üveget, mintha mindjárt agyon akarná csapni az őrmestert. De mikor ez odafordul, egyszerre szolgálatkés-

Őszülés

ELLEN használjon dr. Dyon Hairreston-ot. Nem hajfestő-szer, hanem a haj eredeti színét adja vissza 30.- korona és postaköltség ellenében száll.

Ittják a főraktárak: CITY DROGÉRIA, Budapest, IV. Eskő-ut 5. és HONVÉD DROGÉRIA, I., Attila-körut 2.

MINDENNEMŰ

FONALAK

őrnázása, fényezése, orsózása, gombolyítása, festése gyorsan készül az

Első Esztergomi Fonal- és Kelmestőgyárban, Budapest, I., Átlós-ut 11.

geantussá változik át ez a dühös mozdulat.) Jó kis bor ez, őrmester ur... Jó savanyu bor. Isten áldjon meg mindnyájunkat. Erővel, egészséggel.

ŐRMESTER. Prozit!

(Isznak, azután hallgatnak.)

ŐRMESTER. Hát nem teccik elmenni a vásárra mégse?

GAZDA. Hát most má egyelőre nem megyek...

ŐRMESTER. (A menyecske ágya felé néz.) Jó lenne pedig azt a két tűszöt most eladni. Most jobb áron elkelne.

GAZDA. Ott egye ki a fene, majd eladom az őszi vásáron. Ormeser ur! Egy pipa dohány! Ehun van ni, gyujtson rá, nagyon jó dohány! Szüzdohány!

ŐRMESTER. Köszönöm ezt is. (Megtömi a pipát, rágyújt és előbb csak egyet kettőt kereszt oldalra, aztán krákogni és köpködni kezd.) A frász győjön rá, olyan keserű, mint a nádragulya.

GAZDA. Lehet, hogy éppen a csokányát teccet beletömi. Nem rossz dohány pedig...

(Hallgatnak.)

ŐRMESTER. Kedves neje önaccsága alszik?

GAZDA. Igen, már alszik...

ŐRMESTER. Kőccsük fel... Hadd üljön ü is ide egy kicsit... Hadd üljünk itt hárman duettba.

GAZDA. Ne tessik bántani őrmester ur nem kel az fel ugyse... Alszik a má-Hagyja, őrmester ur!

ŐRMESTER. (Már a menyecske ágyánál van.) Hyen szép menyecskét nem szabad aludni hagyni. (Megrázza a dunyhát, költögeti.) Hallja csak önaccsága... keljen fel önaccsága!

MENYECSKE. (Kipattan a dunyhából. Teljes hévvel.) Kicsoda maga? Hogy mer maga idejönni az én ágyamhoz? Honnan veszi a bátorságot, hogy világos reggel, betolakodjon egy tisztességes házba, oszt egy tisztességes asszony tisztességes paplanát ráncigálja? Ki adott magának erre engedelmet? (Külgrik az ágyból, magára kapkod egy-két ruhadarabot.) Szedje össze a sátorfáját, mer ha én szedem össze, tudom isten, nem köj szőni meg se maga, se a jó isten, hogy mer maga idejönni, honnan veszi ezt a szemtelen bátorságot?

Modern párisi **SZÉPSÉGÁPOLÁS.**

Hajszálak végleges eltávolítása, szemölcsök, ráncok és összes szépeghibák kezelése. **Hegedüs Ilona** kozmetikai intézete, Budapest, IX., Ráday-u. 58., II/3.

ŐRMESTER. (Csuklik.) Kérem önaccsága...

MENYECSKE. Ne kérjen semmit, hanem takarodjon innen, amíg jól megy dóga, mer ha nem takarodik innen azonnal, részeg disznó, nem viszi el szárazon az irháját. Valójó az egy tisztességes házba betolakodni?

ŐRMESTER. Kérem önagsága?...

MENYECSKE. Takarodjon innen, mer kikaparom a két szemit! Mivel adtam én magának okot arra, hogy idejöjjön az én tisztességes házamba? Azér, mer együtt vótunka lakadalomba? Azér, mer megtáncolatott? Azér, mer megfogta a derckamat? Azér, mer azt a rongyos bazsarózsát nekem adta? Azér, mer idenyomta a kezembe azt a cédulát? Mit csináljak én azzal a cédulával? A patikába menjek véle? Azér má azt hiszi, hogy akárkivel van dóga. (Felmelt körmökkel.) Takarodjon innen.

GAZDA. Önagsága...

MENYECSKE. Részeg disznó, takarodjon! Ne üljön oda az uram ágyára! Ha ez az én hites uram megharagszik, ugy pofonvágja kendet, hogy elviszik a panoromába mutogatni. Mer ez olyan ember! Ez ott a gléda előtt üti pofon kendet! Mer ez nem fél! (Rángatja az urát, de a gazda reménytelenül belekapaszkodik az ágyba.) Takarodjon innen, mer olyan pofont kap...

ŐRMESTER. (Kifordul az ajtón.)

MENYECSKE. (Nekimegy az urának és agya-főbe veri.)

GAZDA. Mir nem az őrmestert verted meg?

MENYECSKE. (Beugrik az ágyba.) Nem akartam botrányt csinálni!

(Gyors függöny.)

GOLDMARK

IV. Váci-utca,
Harisköz 2. sz.

KALAPGYÁR

beltvárosi fiókja

Nagyban.

Kicsinyben.

MEGNYILT!

BÉLYEGGYŰJTŐK!

Vidékro
ajndonságokból
választékot küldünk. Vétel, csere. Kérjen árjegyzéket.
TYROLER, bélyegexport-import, Izabella utca 41. szám

CSODÁS HATÁSUAU POLLÁN SAROLTA MIRACLE - KÉSZITMENEI:

MIRACLE nappali email-krém. MIRACLE esti rázsaolaj-krém.
MIRACLE ráncok elleni kozmetikus-puder. MIRACLE kozmetikus-szappan. MIRACLE szepítő-krém. MIRACLE hámlasztó-folgyadék. MIRACLE öszülés elleni folgyadék. MIRACLE hajhullás elleni folgyadék. — Sztetüldési hely: Epest, Andrássy-ut 38

CITY DROGERIA

Budapest, IV., Eskü-ut 5.
(Klotild-palota)

AZ ELŐKELŐ VILÁG LEGKEDVELTEBB BEVÁSÁRLÓ HELYE

Ég a földön, föld az égen...

Vannak szívek, amelyeket jóssággal vert meg
[az isten
s önsúlyuknál fogva mindig le a földre
[hajlanak:
s látván a port, mely ragadós sárrá nyúlik
[az esőben,
néha az egyetlen vágyuk, hogy esendőbe
[meghaljanak.

Az ilyen szív kényszerűen színeket keres
[magának,
s az ég széles palettáján csurgatja a verít el;
s hétköznapi bús robotján megkopott kis
[harangjait
Meggúgatva, a tisztaság csengő hangját ért el.

S járva kint a nagypiaroknak olcsóságokat
[kináló,
tereferelő zajában, hol szennyesek a kezek:
mint mérges nyilak, úgy járnak át az önzés
[szörnyű szói,
melyek tompán és setéten kongják: adok!...
[és: veszek!...

Hova menjen, merre tartson a nagy szívó
[pusztaságban?
Naiv hitet, vak bizalmat, támasztékot hol
[talál?...
S elindul a vak setétben a Múzsáknak hívogató,
bűvös-bájos, szívet-lelket nyugtató hangjainál.

Ó, a színház az egyetlen ópiumos tr a szívre!
Hol a lázas önfelédtség rántja le a lepleket
szemről, szájról és az arcok azt mutatják, mi
[rajtuk van:
az igazság dús zománcát, a valódi életet!

Áltszemérem nem nyugózi az indulat szívűz
[virágét,
bosszu, átok, aknamunka itt szenden
[felcsöndesül.
S amit gyermeki szívünkkel álmodtunk a
[gyerekságyban:
tündérek mesés világa végre itt beteljesül!

A zenét is, melyet boros órák kusza záporában
bűgni hallunk a fülünkben, hogy kihull a
[könny bele:
itt a hegedük nyakáról, mint színes kis
[pántlikákat
látjuk forrón fellobogni kinyíló szívünk fele.

Ó, a színház: minden rabság szabadszárnyu
[ellentéte!
Ó, a színház: ég a földön s föld az égen,
[femberek!
Hogy mit adhat, mennyi kéjjét és fényt: meg
[sosem tudhatja,
aki messze a színháztól hűs közönyben
[hemperg!

Sátora a pajkos csinynek: temploma az
[igazságnak;

a szellemnek erős vára és a szívnek vigaszá!
S ki meg nem hajol előtte és mindennap meg
[nem ádja
s nem vágyakozik utána, annak nincsen igaza!

Mi tudjuk ezt, kik az élet szinpadán
[megsikerülve,
a színházi szinpad felé fordítgatjuk a fülünk:
s csak úgy tudunk már a sötét életútban
[végigmenni,
hogya néha egy-egy kis dall dúdolunk, vagy
[ffütyülünk
SOMLYÓ ZOLTÁN

HALLÓ, MI UJSÁG?

ERÉNYI-ROSSI ROSINA ária- és daleaté-
lye iránt, amely március 27-én a Vigadóban
lesz, igen nagy az érdeklődés; közre-
működő Illés Margit zongoraművész. Je-
gyek Rózsavölgyinél kaphatók.

JELMEZES BOHÉM-BÁL lesz a Fővárosi
Vigadó összes termeiben március 28-án, vasár-
nap, este 7 órai kezdettel, ahol kitűnő cigány-
zenekar mellett hajnalig tartó tánc, jelmezes
felvonulás, szépségverseny, zsurtáviró, ame-
rikai árverés stb. fogják szórakoztatni a kö-
zönséget. A közönség igen nagy érdeklődése
nyilvánul meg a nagyszerűnek ígérkező est
iránt, annál is inkább, mert ez lesz a szezon
legutolsó táncmulatsága a Vigadóban. Jegyek
a helyszínen, valamint a Színházi Élet bolt-
jában, A Nap Teréz-köruti kiadóhivatalában,
az Emke-trafikban, Erzsébet-körút 2. és a
többi elővételi helyeken kaphatók. Személyi
jegy ára 20 K, páholy ára 200 K.

KRUDY GYULA: A PODOLINI KISÉR-
TET. Az Athenaeum-Könyvtár legújabb kö-
tete Krudy Gyula regényének új kiadását
tartalmazza. A népszerű írónak talán egyik
legjobb regénye: „A podolini kísértet”. A
misztikumnak, romantícizmusnak és a reali-
tásnak megkapó és megható vegyülete ez a
regény, amelynek izgalmas cselekménye nagy-
ban hozzájárult annak a nagy sikernek elő-
idézéséhez, amelyben „A podolini kísértet”-
nek már az első megjelenésekor része volt.
Az Athenaeum valósággal hiányt pótol, ami-
kor Krudynak ezt a már hosszabb idő óta
nem kapható gyönyörű regényét újból meg-
jelentette. Az új kiadás izléses kötésben ke-
rült forgalomba. A külső borítékot Pólya Ti-
bor művészi rajza díszíti. Bolti ára 15 ko-
rona és 20 fillér.

Estélycipők GERÓNÉL,
BUDAPEST,
Kossuth Lajos-utca

Szerkesztői üzenetek

(E rovatban készséggel adunk felvilágosítást a színházi vonatkozású kérdésre. Kéziratokat, rajzokat nem adunk vissza és azok megőrzésére nem vállalkozunk.)

1920. 1. Ürmössy Anikó az Andrássy-uti Színház tagja. 2. Belvárosi Színháznál. — *Noémi és Timea*. 1. Nem nőült még meg. 2. Nem vált meg. 3. Legközelebb. 4. Még nincs megállapítva. — *M. Arnold*. Az eszme kitűnő, de nem lehet keresztülvinni. — *Gréte*. 1. Ha megfelelő alakja van, akkor igen. 2. A *Színházi Élet* kiadójában megrendelhető. 3. Nyáron lesznek. 4. Ha a szükség úgy kívánja, akkor igen. — *Dóra*. Ha aktuális lesz, megírja majd a *Színházi Élet*. — 24. Minden olvasónknak készséggel szoktunk e helyütt válaszolni 5 színházi tárgyú kérdésre. — *Baby*. 1. Nem színésznő a felesége. 2. Nem váltak el.

Panka. 1. Balaton-u. 2. 2. Bimbó-u. 3. Erzsébet-körút 34. 4. Vilmos császár-ut 63. 5. Rökk Szilárd-u. 8. — *Ezüst strály*. 1. Alag, Főti-ut 66. 2. Gróf Károlyi-u. 22. 3. Váci-ut 34. 4. Főherceg Sándor-u. 19. 5. Havas-u. 4. — *Operalátogató*. A „Don Juan” operát Mozart írta. Nálunk 1839 május 29-én mutatta be a Nemzeti Színház, ezzel a szereposztással: Helytartó = Udvarhelyi Miklós, Donna Anna

= Schödelné, Ottavio = Sátorfy, Don Juan = Konti Károly, Leporello = Szerdahelyi József, Elvira = Felbér Mária, Masetto = Várai, Zerlina = Éder Lujza, Or = Megyeri Károly. 100-ik előadása 1887 október 30-án volt az Operaházban. Az „Uraufführung”-ja azonban Kolozsvárott volt 1826 dec. 17-én. Déryné, Pályi Elek és Szerdahelyi József voltak a főszereplők. A *Nemzeti Operaházban* 1885 február 21-én adták először. — *Xéna*. 1. 1895-ben született. 2. 23. 3. Nem testvérek. 4. Megirtuk a multkor. — *Tűzpróba*. Tessék a *Színházi Élet* boltjában a Film-művészeti lévkönyvet megrendelni, abban megvan a válasz. — *M. Böske, Kunszentmiklós* 1. Életrajzát megirtuk a *Színházi Élet* 1918 márc 31-iki száma vezércikkében. 2. Van egy leánya. — *Kaposvári olvasó*. 1. Royal-szálló. 2. Nőtlen még. — *Gréte*. 1. Igen, megrendelhető a *Színházi Élet* boltjában, ára 5.— K. 2. A vállalat szokta adni. Reggeltől késő délutánig szoktak felvétel eszközölni. — *K. Mán*. Nem a mi dolgunk eldönteni. — *Ujpest*. A Film-művészeti Almanachban megtalálja a választ, tessék a *Színházi Élet* boltjában megrendelni. — *V. O. Sz.* 1. Nincs állandó szerződésben. Néha-néha azonban fél szokott lépni. 2. Az utóbbi. 3. Igen; — felesége az Andrássy-uti Színház tagja. 4. Ugyanaz a neve. — *Korvin*. Nincs meg. — *Tanítónő*. „Dümá”-nak ejtendő. — *W.*

BENCSIK I. női divatterme

Budapest, IV., Deák Ferenc-utca 19. sz.

Brillánsokat, gyöngyöket, platinát, ékszereket mindekinél drágábban vesz Székely Emil ékszerüzlele, Budapest, Király-utca 51. Teréz-templommal szemben Címre tessék figyelni. Telefon: József 105-35.

TISZA-KÁVÉHÁZ

VII, Rákóczi-ut 74.

Délután és este H KISS JANCSI uriprimás hangversenyez. — Meleg vacsora — Kitűnő italok. Dnnavecsky és Faludi kávésook

olvashat 8 koronáért a
17000 Kazinczy kölesz-
könyvtárból

KÖNYVET Budapest, VII., Dohány-u. 1.
(Károly-körút sarok.)

POLOSKA- és MOLYVIRTÁST

garanciával végez:

Telefon: FISCHER VACUUM R.-T.
József 10—72. VII., Dob-utca 90. (Baját háza.)

JÖRÖK ROZSA CRÈME

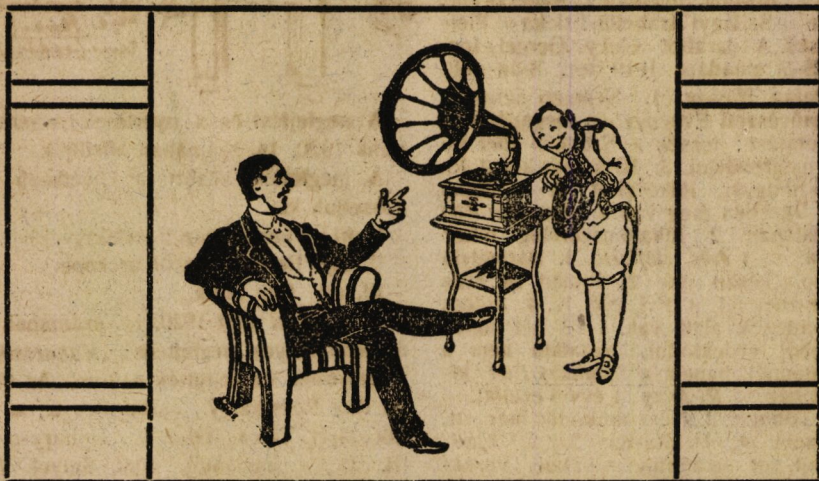
Ára 25 kor. szeptől, májig, pattanás és arctisztáltságok ellen! Ideális arcpótló.

Ára 25 kor.

Főraktár: Rácz Gy. János gyógyszertára Kiskunhalas 77. sz.

3 db rendelésnél nincs postaköltség!

TE CSAK SZERESS ...

GRÓF RINÁLDÓ — Csárdáskirálynő — Sztambul
rózsája — HÁROM A KISLÁNY — PACSIRTA —
Művész-muri I. II. III. IV. — Jancsi bohócdala —
Búval bélelt élet — Nem látlak én téged többé —
Szeretnék megegyeszer rózsák között látni —
Kalapomon piros rózsza — Kerek a káposzta —
Keresem az Istent — KIRÁLY ERNŐ MULAT —
Magas jegenyefán — BŐZSI, NE SIRJON — Csó-
kolom a szived csücskét — HA BÉKE LESZ, JAJ
DE JÓ LESZ stb. stb. kétoldalu hanglemezek
::: 70 koronáért ismét kaphatók :::

WÄGNER

„Hangszer-**király**”-nál

Országszerte elismert elsőrendű ma-
gyar hangszer- és beszélőgép-áruház

BUDAPEST, VIII, JÓZSEF-KÖRUT 15
FIÓK: IX, RÁDAY-UTCA 18. SZÁM

Monka. A Színházi Élet kiadóhivatalában még lehet rendelni. — *Noblesse oblige.* A Walkürt 1889 január 27-én mutatta be az Operaház Mahler Gusztáv igazgató vezénylete alatt. (Előzőleg azonban a gyapju utcai német színházban volt a premierje: 1883 május 24-én.) Az Operaház a következő szeponostásban adta elő: Hunding = Szendrői, Siegmund = Broulik, Sieglinde = Maleczkyné, Brünnhilde = Szilágyi Arabella, Fricka = Fleiszig Mariska. A darabot Csiky Gergely fordította. 125-ik előadása 1919 dec. 8-án volt.

Boldogtalan ifjúság. 1. Nemzeti Színház. 2. a Filmművészeti Évkönyvben megtalálja a kellő utmutatást; tessék a Színházi Élet kiadójában megrendelni. 3. Krisztina-körut 15. 4. Corvin-filmgyár, Rákóczi-ut 9. — **Bróm doktor.** 1. Részben meg van a Színházi Élet kiadóhivatalában. 2. Alkalmoszerűleg lehet 3—4. Nem. — **4 éves előfizető.** 1. Bármelyik színésziskola készít elő. 2. Fiukat 18 éves korban vesznek föl. 3. Évi 200 K. 4. Egész nap. 5. Rendezés alatt van. 1—2 hét mulva tessék újból érdeklődni, azonban nem a szerkesztőségénél, hanem a Színházi Élet kiadóhivatalában. — **R. Anny** 1 évvel ezelőtt. — **V. Ért.** 1. Többen. 2. Nem működik már ott. 3. Semmisem. 4. Palota-tér 5. — **X. Y.** Quot caput, tot sententia. — **Diák.** Versének nem tudjuk hasznát venni. — **Hü előfizető.** Mi csak színházi vonatkozású kérdésekre szoktunk válaszolni. Egyéb kérdések választát nem szoktuk elintézni.

„Repülő” Holczér Lajos

Budapest, VII., Rákóczi-ut 18.

Telefon: József 121—57. Telefon: József 121—57.
Hatszerek, kozmetikai, pipere és háztartási cikkek, kötött-, szövöttárúk, italok és gyarmatárúk eladása, **nagyban és kicsinyben.**

EST LE
MEILLEUR
DE LA FIGURE

GRÉME
DORIS

FŐRÁKTÁR:
BOLGÁR JENŐ
Koronaherceg-u. 9.

Brilláns aranyat, ezüstöt, régiséget, régi arany- és ezüstpenzt igen magas ártban **Frivaldszky, veszek** VII. Dohány-u. 90 ékszerüzlet

Benedek Frida Fűző- és ernyő-különlegességek
Király-utca 93. sz.

Hozott anyagból fűzős és melltartót készítenk.

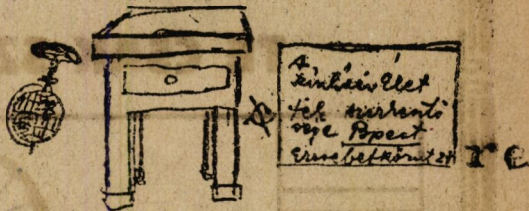
Mindent takarít Ditrichstein

Telefon: József 118—55

Nyomatott Thália műinteztet kö- és könyvnyomda rt.-nál Budapest V., Csaky-u. 12—14

Színházi képrejtvény

Megfejtési határidő 1920. április 7.

A megfejtést és a nyertesek névsorát lapunk 1920. 14. számában közöljük.

A megfejtők között a következő díjakat sorsoljuk ki:

- I. díj: Filmművészeti évkönyv.
- II. díj: Beregi Oszkár arcképe.
- III. díj: Egy kotta.

A Színházi Élet 1920. 10. számában közölt rejtvény helyes megfejtése: „Kabarésiker”

Helyesen megfejtették 419-en. Az első díjat Bus Rózsika, V., Zsillip-utca 6., a második díjat Táló Irna, V., Koháry-u. 19/a. III. 31., a harmadik díjat Sulyok Aranka Melanie, VIII., Vas-u. 17. (Pajor-szanatorium) nyerte.

A szerkesztésért felelős: INCZE SÁNDOR

HUSVÉTI AJÁNDÉKOK

Hangszer-
otthon

Fe' ele M hálynál
BUDAPEST,
JÓZSEF-KÖRUT 9.

Osodaerőshangu gramofon, kétoldali lemezzel . . 880 — K

Jóhangu hegedű
250.— K

Csupa slágerhanglemek a legnagyobb választékban

N.É.M.E.T.H.E.R.Z.S.I
női kalap divatterme
Budapest, IV., Dorottya-utca 12.

NÁDOR JENŐ
CIGÁNYGROFNÉ, — KIRÁLY-
SZÍNHÁZ. *Papp R. felv.*

SZÍNHÁZI-ÉLET

RÁTKAY MÁRTON
CIGÁNYGROFNÉ -
KIRÁLY SZÍNHÁZ.